

K.K.T.C.
YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ
FEN – EDEBİYAT FAKÜLTESİ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BÖLÜMÜ

AYŞE KULİN
ADI AYLİN ADLI ROMANIN İNCELENMESİ
MEZUNİYET ÇALIŞMASI

NESLİHAN ŞENSOY
980024

DANIŞMAN
DOÇ. DR. BÜLENT YORULMAZ

LEFKOŞA 2002

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ III

GİRİŞ IV-V-VI

ÖZET 7-9

ŞAHISLAR 10-54

SON SÖZ 55

ÖN SÖZ

Yakın Doğu Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyat Bölümü son sınıf öğrencisi olarak hazırladığım bu mezuniyet çalışmasından büyük bir haz ve zevk duyduğumu belirtmek istiyorum.

Ayşe Kulin'in , Adı : Aylin adlı romanının şahıslarını çok geniş bir açıdan incelemek benim hayata bakış açımı değiştirdi diyebilirim. Benim için hem okunması, hem de incelenmesi çok zevkli bir kitaptı.

Danışman Hoçam Doç. Dr. Bülent Yorulmaz'a, bana bu fırsatı verdiği için teşekkürü bir borç bilirim.

NESLİHAN ŞENSOY

GİRİŞ

Ayşe Kulin, Arnavutköy Amerikan Kız Koleji Edebiyat bölümünü bitirdi. Çeşitli gazete ve dergilerde editör ve muhabir olarak çalıştı. Uzun yıllar televizyon, reklam ve sinema filmlerinde sahne yapımcısı, sanat yönetmeni ve senarist olarak görev yaptı.

Öykülerden oluşan ilk kitabı “Güneşe Dön Yüzünü” 1984 yılında yayınlandı. Bu kitaptaki “Gülizar” adlı öyküyü, Kırık Bebek adı ile senaryolaştırdı ve bu sinema filmi 1986 yılının Kültür Bakanlığı Ödülü’nü kazandı.

1986’da sahne yapımcılığını ve sanat yönetmenliğini üstlendiği Ayaşlı ve Kiracılar adlı dizideki çalışmasıyla Tiyatro Yazarları Derneği’nin En İyi Sanat Yönetmeni Ödülü’nü kazandı.

1996 yılında Münir Nureddin Selçuk’un yaşam öyküsünün anlatıldığı “Bir Tatlı Huzur” adlı kitabı yayınlandı. Aynı yıl, Foto Sabah Resimleri adlı öyküsü Haldun Taner Öykü Ödülü’nü, bir yıl sonra aynı adı taşıyan kitabı Sait Faik Hikaye Armağanı’nı kazandı.

1997’de yayınlanan “Adı : Aylin” adlı biyografik romanı ile, İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi tarafından yılın yazarı seçildi.

1998 yılında “Geniş Zamanlar” adlı öykü kitabı, 1999’da İletişim Fakültesi tarafından yılın romanı seçilmiş olan “Sevdalinka” romanı, 2000’de ise Füreyâ Koral’ın yaşam öyküsünü anlattığı “Füreyâ” kitabı yayınlandı. 2001 yılında ise son romanı olan “Köprü” yayınlandı.

Ayşe Kulin’in, Adı : Aylin adlı biyografik romanında dili, son derece sade, yalın ve anlaşılırdır. Üslubu ise akıcıdır. Kitabındaki karşılıklı konuşmaları da çok başarılı yapmıştır. Bu da romanını daha akıcı ve zevkli hale getirdi.

Bu kitabı okurken gerçekten de zevk alarak okuduğumu belirtmek istiyorum. Gerek üslubundaki akıcılık, gerekse dilindeki sadelik kitaba mükemmellik kazandırmıştır. Adı Aylin’i üçüncü kez okudum ve eğer on beşinci kez okuyacak olsam yine aynı zevk ve hazzı alacağımdan eminim.

Ayşe Kulin, Adı Aylin ile günümüz romanlarına çok değerli bir biyografik roman kazandırdı ve bu yaşam öyküsünün kapılarını biz okuyucularına açan Ayşe Kulin’e çok teşekkür ediyorum.

Ayşe Kulin'in Adı Aylin kitabında karşılaştığım tek problem, kaynak yetersizliği idi. Ne kütüphanelerde, ne de girdiğim internet sitelerinde, ne yazar, ne de kitap hakkında ayrıntılı ve doyurucu bilgiler bulamadım. Bu da beni çok üzdü. Kütüphanede bulamadığım bir bilgiyi internet'te çok kolay bulabileceğimi düşünmüştüm. Ama umduğum gibi çıkmadı ve adı büyük olan internet'in bazı konularda yetersiz kalabileceğini mezuniyet çalışmamı yaparken daha iyi anladım. İnşallah zamanla bu eksiklikler de tamamlanacaktır.

Tüm araştırmalarımın rağmen kitap ve yazar hakkında çok az eleştiriye rastlayabildim. İnternet'ten elde ettiğim bu eleştirilerden bir tanesi :

Hacettepe Üniversite Arşivi

Ayşenur İslam

Biyografiyle Roman arasında : Adı Aylin / 69-75

Özet : Biyografiye dayalı kurmaca, son yıllarda hem batı edebiyatında hem de bizde ilgi çeken bir tür olarak pek çok yazar tarafından ele alınmaktadır. Bu tür metinler, edebi özellikler taşıdıkları için bir yönleriyle roman sayılabilir iseler de pek çoğu yazarlar tarafından yaşanmış gerçekleri açıklayan birer biyografi olarak okura sunulmaktadır. Tarihi gerçeklik, biyografi ve edebiyat ekseninde söz konusu çalışmalar nereye oturtulabilir? Biyografi ne kadar kurmacadır veya kahramanı gerçek hayattan alınmış romanlar ne ölçüde biyografi sayılabilir ? Bu makale, "Adı : Aylin" adlı eser çerçevesinde söz konusu soruları tartışmaktadır.

Anahtar kelimeler : Adı Aylin, Ayşe Kulin, roman biyografi, biyografik roman.

Diğer bir eleştiri ise :

Medya Notu

Emre Kongar

Çok satan kitap yazmak ayıp mı?

..... Ne demişler : "Meyvalı ağaç taşlanır"

Bu sözü anımsatmam, sadece Mina Urgan için değil. Orhan Pamuk gibi, Ayşe Kulin gibi, son günlerde "çok satan yazarlar" olarak tartışma gündemine giren ve şu anda gündemde olmayan bütün "çok satan yazarlar" için de geçerli bu atasözü.

Bir takım yazarların ve eleştirmenlerin, “Aylin” dalı kitabı çok sattığı ve arkadan da “Füreyâ”yı yazarak aynı başarıyı yakaladığı için, Ayşe Kulin’i “biyografi yazarı” diyerek küçümsemeleri ne denli yanlışsa, Orhan Pamuk’un da “Atatürkçü olmadığı” gerekçesi ile eleştirilmesi o denli haksız gibi geliyor bana.

Bence Ayşe Kulin’in bir yazar olarak edebiyat değeri, “Geniş Zamanlar”, Fot Sabah Resimleri” gibi öykü kitaplarında ve “Sevdalinka” adlı romanında daha belirgin olarak görülebilir.

Ayşe Kulin, “Aylin sayesinde pek çok insanı hayatında ilk kez bir kitap okudu, bu benim için büyük bir edebiyat hizmetidir” anlayışı içinde yorumlar yapıyor...

Son Güncelleme tarihi 27 Mayıs 2002

Ayşe Kulin’in Adı Aylin romanı yirmi iki bölümden oluşmaktadır. İncelediğim kitap ise yetmişsekizinci baskıdır. Mart 2001 tarihinde basılmıştır.

ÖZET

Aylin, 1938 yılında Cemal ve Leyla Devrimel çiftinin ikinci kızı olarak dünyaya gelir. O doğduğunda ablası Nilüfer yedi yaşındaydı . Nilüfer, Aylin'i annesinin kendisine hediye ettiği bir can yoldaşı olarak görür.

Nilüfer, Notre Dome de Sion'da, Aylin ise Amerikan Kız Koleji'nde eğitimini tamamlar. Aylin, kolejdeyken, derslerine çok kafa yormayan ama sınıfını hep pekiyi ile geçen haşarı bir öğrenciydi.Çocukluğunda çok zayıf, uzun ve çilli bir kız olan Aylin, genç kızlığında büyük bir değişime uğrayarak alımlı ve güzel bir genç kız olur.

Aylin kolejde okurken, Nilüfer ilk aşkı Aziz ile evlenir ve Aziz'in okulundan dolayı Londra'ya yerleşirler. Aylin de koleji bitirdiği yıl ablasının yanına gider. Hilmi dayısının teşviki ile Aylin, üniversiteye gidip ticaret okumaya karar verir. Aylin, üniversiteye başladığı yıl, annesine kanser teşhisi konur ve bir yıl gibi kısa bir sürede annesi ölür. Bütün aile perişan olur. Aylin, annesinin ölümüne o kadar çok üzülür ki, tıp okuyup doktor olmaya karar verir.

Bu düşünce ile Paris'teki ablasının yanına giden Aylin, sadece bakışlarına vurulduğu Arap Şeyhi Ben Tekkouk Senusi ile evlenir. Aylin, yirmi bir, Arap Şeyhi ise kırk altı yaşındadır. Hiç tanımadığı bir adamla evlenerek yaptığı hatayı fark etmekte geç kalmaz. Aylin büyük bir hata yamıştı ve çok pişmandı. Ablası Nilüfer ve eniştesi Aziz'in yardımı ile İstanbul'a kaçınılarak bu evlilikten kurtulur. İstanbul'da yapılan işlemlerden sonra Aylin, Senusi'den boşanır.

Boşa geçen dört yıldan sonra Cenevre'deki bir üniversiteye yazılarak tıp eğitimi görür. Aylin çok başarılı bir öğrenciydi. Lozan üniversitesi'nde tanıştığı fizik asistanı Jean Pierre ile ikinci kez dünya evine girer. Çok mutlu bir evlilikleri olur ve Aylin onunla birlikte hiç bilmedi yönlerini keşfeder.

Kocası Pierre Los Almos'taki Nükleer Araştırma Merkezi'nden geri çeviremeyeceği bir teklif alınca, Aylin'de asistanlığını yapmak için New York'a gitmeye karar verince ikisinin de yolları ayrılır.

Aylin New York'a gittiği zaman otuz bir yaşındaydı ve bir süre sonra Jean Pierre'den boşanır. Aylin, New Rochell Hospital Medical Centre'de çalışmaya başlar ve çok başarılı bir psikiyatr olur. Hastaları ve meslektaşları tarafından çok sevilir.

Azim ismindeki iş arkadaşı, çocukluk arkadaşı Zeynep Tarzı'nın kocası çıkar. Onlar sayesinde Aylin birçok insanla tanışır. Üçüncü kocası Mişel'le de Zeynep sayesinde tanışır.

Mişe bir psikoloğtu. Aylin'le birçok ortak yönleri vardı ve en önemlisi Aylin'e sınısıklam aşıktı. Tanıştıktan sonra iki ay sonra evlenmeye karar verirler. Mişel'le çok mutlu ve uyumlu bir evlilik yaşarlar. Tek eksikleri bir çocuktu. Fakat Aylin'in yaptığı bir sürü düşükten sonra vazgeçerler. Nilüfer kızı Tayibe'yi eğitim görmesi için Aylin'in yanına gönderince, Aylin bu boşluğu Tayibe ile doldurur. Aylin'in hayatında her şey mükemmel ve kusursuz gitmekteydi. Başarılı olduğu bir mesleği ve kendisini deli gibi seven bir kocası vardı. Bir süre sonra Aylin bu evlilikten sıkıldığını fark eder. Kocasının kendine yeni bir sevgili bulmasını ve kendisini biraz rahat bırakmasını ister. Mişel, Aylin'in dediğini yapar ve bir süre sonra bu evlilik bir hiç uğruna biter.

Aylin, hayatta yine yalnız kalmıştı. Ama yanında en büyük destekçisi Tayibe vardı. Aylin Mişel'den ayrıldıktan sonra birçok arkadaş edinir. Bu arkadaşlarının en büyük özelliği, hepsinin de yaşlı olmasıydı. Kimisiyle seyahate çıkıyor, kimisiyle de operaya gidiyordu. Mişel'in boşluğunu hissetmemek için elinden geleni yapıyordu.

Bir gün bir doktor arkadaşı onu, Joseph Cates ile tanıştırır. Joe'nun on altı yaşında sorunlu bir kızı vardı. Joe da diğer erkekler gibi Aylin'i görür görmez ona vurulur. Kızı Alex'in tedavisi sırasında arkadaşlıkları ilerler. Diğer iki kızının itirazlarına rağmen Joe Aylin'le evlenmeye karar verir. Aylin 1987 yılında yani kırk yedi yaşında dördüncü ve son evliliğini yapar.

Aylin, Joe ile evlendiğinde mesleğinin zirvesindeydi. Birçok çaresiz hastayı tedavi eder ve onların dertlerine derman olur. Hatta bir kaç hastasını iyileştirdikten sonra, onlarla bir ömür boyu sürecek dostluklar kurar. Aylin'in mesleğinde en büyük kazancı bu dostlarıydı.

Aylin'in Joe ile olan evliliğinde mutluluğu uzun sürmez. Birçok sorun ve problem yaşarlar. Bu sorunların çıkış kaynağı da Joe'nun kızlarıydı. İkisi de evli olmasına rağmen bir çocuk gibi davranıyordu. Aylin'in babasının parası için evlendiğini zannediyorlardı. Aslında Joe, Aylin'i seviyordu ama kızlarının Aylin'e olan düşmanlığı onu da etkiliyordu. Aylin bu evlilikte yaşadığı sorunlardan kurtulmak için orduya yazılmaya karar verir.

Aylin'in başvurusu kabul edilince körfezde zarar görmüş askerleri tedavi etmek için iki yıllığına Oklahoma'ya gider. Aylin, üstün yeteneğini orada da gösterir.

Askerlere uyguladığı Işık Terapisi ile büyük bir başarı kazanır. Bu başarısından dolayı Aylin'e The Honorable Order of Saint Barbara nişanı ve beratı verilir.

Aylin orada azılı bir katil olan Jones'un tedavisi sırasında orduyla ilgili bazı gizli bilgilere ulaşır ve bu bilgileri gerekli yerlere ulaştıracağını söyleyerek Oklahoma'dan ayrılır. İki yıllık görev süresini doldurur ve bu gizli bilgilerle New York'a döner.

Bu arada kocası Joe yeni bir sevgili bulur ve Aylin'den boşanmak istemektedir. Aylin ise Joe'nun kendisine karşı yaptığı haksız davranışlar ve yaklaşımlardan dolayı bu boşanmaya asla razı olmaz. Amacı Joe'yu sadece süründürmektir. Gözü ne parada, ne de puldaydı. Joe ise, Aylin böyle yaptığı için ona karşı büyük bir kin ve nefretle doluydu.

Aylin tek başına büyük bir hayat mücadelesi vermeye çalışırken 1995 yılının 17 Ocak'ta ölür. Aylin, Salı gecesi ölmüştü ve ertesi sabah evi temizliğe gelen kadın onu arabasının altında göğsüne bir aks saplanmış şekilde yatırırken bulur. Bu olayın hiçbir görgü tanığı yoktu. Yalnızca köpeği Toby her şeyi görür. Aylin'in ölümüne konan teşhis ise "Garip Bir Kaza" idi.

ŞAHISLAR

Aylin Devrimel

Romanın asli şahsı Aylin'dir. Çok fazla ve değişik çevrelerin içine girdiği için onu bu çevrelerin özelliklerine göre ele almak gerekir. Zaman ve mekan farklılıklarına göre bu çevreler şunlardır.

1. Ankara'da çocukluk ve İstanbul'da ilk gençlik yıllarını geçirdiği aile ve okul çevreleri.
2. Londra, Paris ve İsviçre çevreleri
3. İsviçre'den sonra : Amerika'daki New York ve Oklahoma Çevreleri

1. Ankara'da çocukluk ve İstanbul'da ilk gençlik yıllarını geçirdiği aile ve okul çevreleri:

"Aylin,1938'in Ağustosunda, Aslan burcunun ve atalarının birçok özelliklerini taşıyarak doğar. O doğduğunda tabancayla intihar eden dedesinin hikayesi hala daha anlatılıyordu.

Küçük kız, bu çok gururlu, çok titiz, dik başlı, uzun boylu büyükbabasının özelliklerini dinleyerek büyüyecek, ileri yaşlarda silahlara olan tutkusunun ve deli cesaretinin belki de Hasip Bey ve Mustafa Naili Paşa'dan geldiğini hiç bilmeyecekti. Oysa gözüpekliği, atılganlığı, cesareti, silahlara ve atlara olan düşkünlüğü ile,huy olarak bir kızıdan çok erkeği andıran Aylin'i annesi, Nilüfer'e can yoldaşı olsun diye dünyaya getirmişti." (S.36)

Aylin doğduğu yıl, Aylin'in ailesi Ankara garındaki bahçeli evlerinden lüks bir apartman katına taşınırlar. Bu apartmanın ismi Sosyal Apartmanı'dır. Aylin'in çocukluğu bu apartmanda geçer. Aylin'in bu apartmanda birçok arkadaşı vardı. "Sosyal'ın çocukları Pal sokağı'nın çocukları gibiydiler. Dostlukları uzun yıllar sürdü. Ama Aylin ve aynı katta yan dairede oturan Betin'in arkadaşlıkları, komşuluk sınırlarını çok çok aşarak, zaman içinde kardeşlikten öte bir yakınlığa varacaktı" (S.38). İki arkadaş çok iyi anlaşıyorlardı ve birbirlerini çok seviyorlardı. Nilüfer okumak için İstanbul'a gittiğinde daha da yakınlaşırlar ve kardeş gibi olurlar.

Aylin, önce Mimar Kemal İlkokulu'na, ikinci sınıftan sonra da Ankara Koleji'nin ilk kısmına gider Aylin okula sınıf arkadaşı Sevgi Koç ile el ele gidip gelirdi.

Aylin, ilkokulu bitirince orta ve liseyi okumak için İstanbul'daki Arnavutköy Amerikan Kız Koleji'ne Sevgi Koç'la birlikte yatılı olarak gider. Aylin, derslerine fazla kafa yormayan ama sınıfı hep pekiyi ile geçen haşarı bir öğrenciydi. Kendisi ve sınıf arkadaşları hocaları çileden çıkarmak için birer küçük şeytandılar.

Aylin, okulun en çok yemeklerini seviyordu. Özellikle hafta sonları orada kalan öğrenciler için özel yemekler yapılırdı. Bu yemekler özel garsonlar tarafından servis edilirdi. Bir gece Aylin arkadaşlarına “ Bir gün evimde beyaz eldivenli garsonlarım olsun, yemek servisini onlar yapsın” isterim demişti. (S.47)

Aylin o yaşlarda sırk gibi uzun, sıska, at kuyruklu, çilli, gözlüklü ve haşarıydı.fakat yıllar geçtikçe Aylin, güzelleşmeye başlar. Alımlı bir genç kız olmuştu. Hayatının ilk flörtü ve ona aşık olan ilk genç Erkan Mermerci idi.

Aylin, lise bire geçtiği yıl okulla birlikte gittiği izmir gezisinden Erkan Mermercinin arabasıyla dönünce Leyla Hanım küçük dilini yutacaktı. Çilli kızı demek büyümüş, güzelleşmiş ve bir flört bile edinmişti. Aylin daha sonra Alev Güran'la flört eder.

Aylin lise ikiye geçtiği yıl, Ankara'daki en yakın arkadaşı Betin, Kolej'in lise hazırlık sınıfına gelir. İki can arkadaş tekrar buluşur. Betin'in vasıtası ile Feride ve Kler'le tanışır. Aylin onları da bağrına basar ve çok sever. Yıllar içinde sınıf arkadaşlarıyla yolları ayrılacak ama Betin, Kler, Feride üçlüsünden ömür boyu kopmayacaktır.

Bir gün kızlı erkekli bütün arkadaşlar bir evde toplanarak hava gazını açarlar ve toplu intihar girişiminde bulunurlar. Aslında hepside zengin ve varlıklı ailelerin çocuklarıydı. Hiçbir eksikleri yoktu. Eğer aralarından Mete Ugur korkup hava gazını kapatmasaydı, o gün hepsi de ölecekti. Nilüfer, onların bu olayı şımarıklıktan yaptığını düşünür.

Aylin 1958 yılındaki yaz tatilini, Hilmi dayısının Bostancı sahilindeki yalısında, eğlence ve partilerle geçirir. Hilmi Bey, çocuğu olmadığı için Aylini kızı gibi severdi. “ Aylin eğer üniversiteye gitmek isterse masraflarını karşılamaya da hazırdı. Ama Leyla Hanım kızının okumasından değil, evlenip çoluk çocuk sahibi olmasından yanaydı. Aylin de okulu bitirdiği yıl bambaşka bir havadaydı zaten. Bostancı'daki lüks evin kızıydı oyaz. Kabarık etekli dekolte elbiselerle, ince uzun topuklu ayakkabılarla, sallantılı küpelerle gidilen eğlenceli gece partilerinin, denizde hızlı motorlarla

dolaşmaların, kısacası bir dolce vita'nın havasına kapılmıştı. Yeni kurtulduğu kitapların arasına tekrar düşmek istemiyordu.” (S.52-53)

**

2. Londra, Paris ve İsviçre çevreleri:

Aylin 1958 yazının sonunda Londra'da yaşayan ablasının yanına gider. Nilüfer ile kocası Aziz Londra'da son derece entellektüel bir ortamın içinde yaşıyorlardı. Aylin, Amerikan Koleji'nin diploması ile Londra'daki bir üniversiteye giremeyimce, orada geçireceği bir yılını iyi geçirmek ister. Bir gün gazetede İngiltere'nin en meşhur mankenlerini yetiştiren manken okulunun ilanını görür. Ertesi gün Bond Street'te, Lucy Cllaytons'a başvurur. Aylin, uzun boyu, incecik vücudu, kızıl saçları, sarımtrak kedi gözleriyle hemen kabul edilir.

Leyla Hanım bu manken okuluna karşı çıktığı için Aylin'e bir kuruş bile göndermez. Onu çok seven Hilmi dayısı imdadına yetişir ve Aylin ücreti yatırıp okula başlar. Üç ay sonra Aylin çok değişir. Düz uzun saçları katkat kesilir, üstüne sarı röfleler atılır, makyaj yapmasını öğrenir. Aylin son derece şık ve sotisfike bir genç hanım olur.

Aylin 1959 baharına doğru Cenevre'de yaşayan Hilmi dayısının yanına gider. Hilmi Bayındırlı, Aylin'i üniversite okuması için ikna eder. Aylin'in Paris üniversitesi'ne kaydını dayısı yaptırır.1959'un üniversite dönemi başlayana kadar Cenevre'de dayısında kalacak, Fransızca'sını ilerletip, dönem başında da Paris'e yerleşip fakülteye başlayacaktı.Hilmi Bayındırlı, çocuğu olmadığı için yeğeninin ticaret okumasını ve sonra da kendi işlerinin başına geçmesini istiyordu.

Fakat hiçbirşey planladıkları gibi olmaz. Yaz ortasında annesinin göğüsünde ur bulunur ve Nilüfer ile Aylin hemen İstanbula gelirler. Leyla Hanım'a kanser teşhisi konur. Ameliyat olur. Fakat geç kalınmıştı.Leyla Hanım moral bulsun diye Cenevre'ye Aylin'in yanına, daha sonra ise Aylin'le birlikte Paris'e Nilüferin yanına gider. İstanbul'a döndükten on gün sonra ise durumunun ağırlaştığı haberi gelir. Nilüfer ve Aylin, apar topar yine İstanbul'a gelirler. Leyla hanım çok zayıflamıştı ve saçları dökülmüşü. Kısa bir süre sonra ise Leyla Hanım vefat eder. Aylin annesinin ölümüne o kadar üzölmüşü ki ablasına, “ Nilüfer eğer birimiz doktor olsaydık, anneme bu acıları çektirmezdik. Ah Nilüfer, keşke ikimizden biri doktor olsaydı.” der. (S. 57)

Kızlar bir ay babalarıyla kalırlar ve sonra Paris'e dönerler. Nilüfer kurslarına, Aylin de üniversiteye başlar.

Aylin, annesi ölünce üniversiteyi yarım bırakır. Çünkü o, ticaret değil, tıp üzerine okumak istiyordu. Aylin, dayısı Hilmi Bey Amerika'ya yerleşeceği için Cenevre'den Paris'e Nilüfer'in yanına gelir. Aylin'in yirmi iki yaşında tıp okumak istediğini duyunca Nilüfer buna çok şaşırır ve ona geç kaldığını söyler. Aylin ise tıp okumakta oldukça kararlıydı. Annesinin ölümü her ikisini de çok üzmüştü ama Aylin daha çok etkilenmişti.

**

Bir gün teyzeleri Esmâ Nayman, Milletlerarası Kadınlar Konseyi Yönetim kurulu üyesi olarak Paris'e gelir. Esmâ Hanım, Nilüfer ve Aylin'i görmek ister ve onlarla kaldığı otel George V. 'nin lobisinde buluşup, çay salonuna giderler. O gün Aylin, gözlerine vurulduğu Şeyh Ben Tekkouk Senusi isimli Libya'lı bir Arap prensiyle tanışır ve aynı gün Aylin'e evlenme teklifi eder. Aylin bir prensten böyle bir teklif aldığı için sevinçten havalara uçar. Bu evlenme teklifine en çok teyzesi Esmâ Hanım karşı çıkar. Ne olduğu belirsiz bir Arap prensiyle evlenip, kendini ateşe atmamasını söyler. Ama Aylin, çevresindeki hiç kimseyi dinlemez. Bir gün ablası ve eniştesi İstanbul'dayken Aylin sade bir törenle Ben Tekkouk Senusi ile nikahlanır. Nikah töreninde Aylin'in ailesinden, Amerika'dan apar topar gelen dayısı Hilmi Bey ve yeni evlendiği eşi Rozi vardır. Senusi'nin ise sadece korumaları vardı.

Evlendikten sonra ikisi de George V. Otelinin bir suitinde yaşarlar. Düğün gecesinde Aylin kocasını ilk kez çıplak görüyordu. "Bol etekli kaftanını, fesini ve uzunca topuklu çizmelerini çıkardığında, heybetli havası kaybolmuştu. Şimdi sadece çıplak başlı, esmer tenli, cılız bir erkekti. Başındaki sarmayı çıkarınca daha da kısalmış gibiydi. Paris sokaklarında eteklerini savururken, kadınların yüreklerini hoplatan adam gitmiş kara kuru biri gelmişti. Ama hala gözleri delici nazarlarla bakıyordu." Aylin, "gözleri çok etkileyici" diye düşündü. (S.67)

Aylin yirmi iki, Prens ise kırk altı yaşındaydı. Prens karısına evlilik armağanı olarak bir zümrüt yüzük ve zümrüt küpeler takmıştı. Prens, Aylin'e bu tür takılardan her zaman takacak. Fakat o takıları daha sonra ondan alıp otelin kasasına kilitleyecektir. Aylin hiçbir zaman bu güzel ve pahalı takıların sahibi olmayacaktır.

Aylin, nikahtan sonra kocasını alıp İstanbul'a gider ve onu ailesiyle tanıştır. Aylin, günlerce İstanbul'da gazetelerde manşet olur. Fransa'ya döndükten sonra ise İstanbul'daki o ihtişamlı güzel hayat çok gerilerde kalır. Gerçi kocası eline bol para veriyor, pahalı dükkanlardan alış veriş yapıyordu ama tüm bunlar Aylin'in hayatını

monotonluktan kurtaramaz. Bir süre sonra kocası Aylin'in harcamalarına kısıtlama getirir. Kocası sürekli milli davasının peşinde koştuğu için Aylin'le pek ilgilenmiyordu. Bazı akşamlar hiç gelmiyordu. Aylin, George V.'nin suitinde tek başına kalakalıyordu.

Bir süre sonra Aylin normal evli çiftler gibi bir evde yaşamak ister. Kocasıyla birlikte Bois de Boulogne'de muhteşem bir kat tutarlar. Evin bir hizmetçisi, aşçısı, şöför ve korumaları vardı. Kocası bazen günlerce eve gelmiyordu. Aylin, Senusi'nin gerisindeki sırrı bir türlü çözemiordu. Ama en azından dertleşebileceği bir ablası olduğu için kendini çok şanslı sayıyordu.

Dokuz ay sonra yaşadıkları ev güvensiz olduğu gerekçesiyle Aylin ve kocası yine George V.'nin suitine taşınır. Aylin hamile kalır, fakat evliliğinde çok mutsuzdu ve çocuğu aldirmek ister. Çocuğu aldirmek için hemen ablasına koşar. Eğer kocası bu çocuğu öğrenirse onu hiçbir zaman bırakmayacaktı. Senusi'nin Cezayir'e gittiği hafta Nilüfer bir doktor bulur ve kanaması var gerekçesiyle bebeği aldırırlar. " Hastanede, bayılması için yüzüne maskeyi kapattıklarında, Aylin, kendinden geçmeden evvelki o bir an içinde, yüz yüze gelivermişti hayatının gerçeği ile. Bir esirdi o. Çarşafalara, peçelere bürünmemiştir gerçi, ama dört bir yanında görülmez demirlerden parmaklıklar duruyordu. Aylin ne yapıp etmeli, bu parmaklıkların arasından süzülüp çıkmayı becermeliydi." (S.71,72). Kocası Paris'e gelince Aylin kocasına boşanmak istediğini söyler ama kocası bunu kabul etmez.

**

Yazın Aylin babasını görmek için ablasıyla İstanbul'a gider. Çocukluk arkadaşlarıyla görüşüp hasretlik giderir. Hiçbiri prenses değildi ama hepsinin severek evlendikleri ve sevgileri bittiğinde boşayabilecekleri genç kocaları vardı. Aylin ise küçük flörtlerin dışında, henüz aşkı yaşamamıştı. Aylin hasretini çektiği aşkı o yaz, Paris'e dönmeden birkaç hafta önce tanıştığı Polat'la yaşar.

Aylin o yaz gönlünce gezip, eğlenir. Paris'e Polat'a sırlıslıkla aşık olarak döner. Polat'da Aylin'e sırlıslıkla aşık olur. Paris'e gidince Aylin, her gün Polat'la görüşür. Polat, orada öğrenciydi. Okuldan sonra akşama kadar birlikte oluyorlardı. Akşam üzeri ise Aylin oteline, aşk sarhoşluğu içinde geri dönerdi. Üç ay sonra Aylin'den şüphelenen Senusi yaptırdığı araştırmada Aylin'in Polat'la olan ilişkisini öğrenir. Senusi adamlarını Polat'ın evine gönderip ona bir göz dağı verir. Aylin'e göre bu evlilik başarılı bir evlilik değildi. Senusi onu aldatıyordu, o da Senusi'yi

aldatıyordu. Aylin, Senusi'den özgürlüğünü ister. Fakat her zamanki gibi o buna karşı çıkar. Senusi otelden çıkarken artık odanın kapısını kilitleyip de çıkıyordu.

Aylin bunu fark edince hemen ablasını arar ve yardım ister. Nilüfer otele gelir, Aylin'le görüşür ve bir çözüm yolu bulacaklarını söyleyerek kardeşini sakinleştirir. Aylin, bu adamla evlenmekle ne kadar büyük hata yaptığını şimdi daha iyi anlıyordu. Nilüfer kat hizmetçisine, Aylin'in otelde Senusi tarafından bir tutsak gibi tutulduğunu ve bir gün belki gerekli olur diye odanın yedek anahtarını Aylin'e vermesini rica eder. Kat hizmetçisi Nilüfer'in dediğini yapar. Çünkü Aylin'in durumunu farkındaydı ve ona çok üzülmüyordu.

Nilüfer, Aylin'i bu adamın elinden kurtarmanın yollarını düşünmeye başlar. Kocasını Aziz'le konuşur ve Aziz Aylin'in boşanabilmesi için bir avukat tutar. Avukat Senusi'nin peşine bir dedektif taktırır ve gezdiği gece kulüplerinde kadınlarla resmini çektirir. Boşanma davası açmak için en uygun zamanı bekliyorlardı. Bu arada Nilüfer durumu dayısı Hilmi Bey'e anlatır ve ondan da yardım ister. "Hilmi Bey de bir Türk avukata danışır. Fransa'da evlenen bir Türk vatandaşı, Türk Konsolosluğu evliliği tastik ettiği takdirde İstanbul'daki mahkemelerde boşanabilirdi. Aylin'in evlilik cüzdanı hemen konsolosluga yollanır." (S.85) ve işlemler başlatılır.

Aylin'in bu evlilikten kurtulabilmesi için bütün plan hazırlanmıştı ve şimdi sıra uygulamaya gelmişti. Aziz, Temmuz ayında izine çıkıyordu. İstanbul'a arabayla döneceklerdi ve giderken yanlarına Aylin'ide alacaklardı. Fransa sınırlarından çıktıkları anda Aylin özgür olacaktı.

Bu arada Senusi Aylin'e bir tek ablasıyla görüşme izni veriyordu. Aylin de bunu fırsat bilerek Polat'la, arada bir ablasının evinde veya otele dönerken şöföre alış veriş yapacağı yalanını söyleyerek, yarım saatte olsa sevgilisiyle buluşup hasretlik gideriyordu. Senusi'nin bunlardan hiçbir zaman haberi olmaz.

Nihayet planı uygulamak için beklenen zaman gelmişti. Senusi o gün otelden öğlen çıkmıştı ve eğer akşama kadar gelmezse ya ertesi günü ya da iki, üç gün sonra gelecekti. Senusi'nin otelden ayrıldığı günün ertesi sabahı saat yedi de Aylin, yanına pasaportunu, evlenme cüzdanını ve bir iki giyim eşyası alarak otelden ayrılır. Nilüfer'le Aziz onu hemen arabaya alarak hızla oradan uzaklaşırlar. Aylin, "Hürüm! Özgürüm!" diye bağırır. "daha değilsin" dedi Nilüfer. "Henüz boşanmadın. Hürriyetin bedeli bu kadar ucuz değil kızım. Daha çok beklemen lazım özgürlük için." (S.86)

Bu yolculuk Aylin'in hayatının en heyecanlı yolculuğuydu. Aylin, mutluluk içinde şarkı söyleyerek yolda giderken midesinin bulandığını fark eder. Aylin, Bulgaristan sınırına kadar mide bulantıları ve öğürmeleriyle gelir. Fakat Edirne'ye gelince Aylin düzelir gibi olur. Paris'ten yola çıktıktan üç gün sonra İstanbul'a varırlar. Nilüfer, Aylin'in yine hamile olduğunu anlar. Çocuğun babası bu kez Senusi değil, Polat'tı ve Nilüfer'in Polat'a olan kızgınlığı bir o kadar daha artar.

İstanbul'a varır vaemaz hemen dayılarının avukatı Selim Tamer'in bürosuna gelirler ve Aylin boşanmak için vekaletini verir. Aylin'in şimdi tek yapacağı şey sabırlı olup beklemektir. Avukat ondan, boşanana kadar uslu durmasını, bir erkekle hiçbir yerde görünmemesini ister.

Polat, İstanbul'a Aylin'den çok önce dönmüştü ve Aylin'in altın kafesinden kurtulmasına çok sevinmişti. Fakat Aylin, hamile olduğunu söyleyince Polat buna çok üzülür. Bebeği aldirmaktan başka çareleri yoktu. Aylin, Nilüfer'den gizlin, Polat'ın ayarladığı bir doktora gider ve kürtaj olur.

Gece Aylin'in kanaması olur ve Nilüfer durumu anlar. Polat'a çok kızar. Hemen Polat'ı arar ve onu hemen hastahaneye götürürler. "Aylin, birkaç gün sonra iyileşir. Çok halsizdi ve gönlü çok kırıldı. Hayatını her yönden mahvettiğini düşünüyordu. Artık otel odasındaki tutsak değildi ama özgür bir genç kadın da değildi. Kimbilir ne kadar zaman alacaktı boşanması." (S.91) Bu manasız evliliği yüzünden, yapmak istediği tıp tahsili için de geç kalmıştı.

Aylin, Senusi'nin Paris'te kendisini aradığı haberlerini alıyordu. Tanıdığı bütün Türklere gidip Aylin'i sordurmuştu. Telefonla devamlı İstanbul'u arıyor ama Aylin onunla konuşmuyordu. Daha sonra Aylin ona uzun bir mektup yazar ve evliliklerini bitirme nedenlerini anlatır. Senusi ise ona bir mektup yazar. Kiminde yalvarır, kiminde tehdit eder. İstanbul'a gelmesinden korkuyorlardı. Ama Senusi Fransa dışına çıkamıyordu.

1964 yaz sonunda Aylin, Nilüfer'le Cenevre'ye gider. Nilüfer Paris'e gidince o günlerde Cenevre'de bulunan Hilmi dayısı Aylin'i Toby von Schweir'in evine yerleştirir ve Amerika'ya geri döner. Aylin ya Fransa'da, ya da İsviçre'de tıp okumak ister. Fransa'daki Üniversitelerden hiçbiri Aylin'i kabul etmez. En sonunda İsviçre'deki Neuchatel Üniversitesi Aylin'i görüşmeye çağırır. Bu okulun yaş sınırı yirmi beştir. Aylin ise yirmi beş yaşını birkaç ay önce doldurmuştu. Aylin oradaki yetkiliye, bu yaş

sorununu halledip geleceğini söyler. Aylin hemen avukat Salim Tamer'e telgraf çeker ve yaşını bir yıl küçülttürür.

Nilüfer Aylin'e " – çok uzun ve zor bir yola girdin. Bir hata daha yapıyorsun."

Der Aylin ise " – Hayır Nilüfer, başka hata yapmayacağım. Hata faslı kapandı" der (S.93)

**

Aylin, Neuchatel Üniversitesi'nde tıp tahsiline yirmi altı yaşında başlar. Üniversiteye başlayınca şık ve pahalı giyisileri giymeyi bir kenara bırakır, daracık pantolonlar, vicuda yapışan tişörtler ve düz ayakkabılar giymeye başlar. Makyajsız yüzüyle yirmi yaşındaki bir çocuk gibi görünüyordu.

Hilmi dayısının arkadaşı Tony von Schweir, Aylin'e Neuchatel'e giderken zorla bin dolar vermişti. Aylin yaşamını bu paraya göre düzenler. Okul taksitlerini, yurt ücretini, yemek paralarını ayırır, geriye kalanla ise geçimini sağlayacaktı. Artık tek başınaydı ve hiç alışık olmadığı bir para disipliniyle yaşıyordu. Bu durumdan çok memnundu. *Dersleri çok ağırdı ve gece geç saatlere kadar ders çalışıyordu. Bir yıl sonra bu sıkı çalışmalarının karşılığında aldığı yüksek notlarla Lozan Üniversitesi'ne yatay geçiş yapar. Dersleri çok ağırdı. Ama ona vız geliyordu. Hayatından da çok memnundu.* " Altmışlı yılların ortalarında gençler için lüks yoktu. Derbederlik ve doğallık modaydı. Bu moda da parasını idare etmek zorunda olan Aylin'e çok uygundu." (S.95)

Yeni yılda Aylin'i ziyaret için Lozan'a gelen Nilüfer onu tanımakta zorluk çeker. Kardeşi adeta çocuk olmuştu. At kuyruğu ve blue jeani ona yakıştırr.

Aylin, Fizik dersinde çok zorlanıyordu. Okulda Jean – Pierre isimli bir fizik asistanı ona yardımcı oluyordu. Nilüfer bu asistanın para almadan Aylin'e ders verdiğini öğrenince, aralarındaki ilişkinin başka bir boyutta olduğunu düşünür. Fakat şu anda böyle bir durum yoktu.

" Aylin öğrencilik hayatına çok iyi uyum sağlamıştı. Sanki başından tuhaf bir evlilik geçmiş, kürtajlar olmuş, acılar çekmiş, boşanmış bir genç kadın değil de dünyaya tıp okumak için gelmiş, on sekiz yaşında bir genç kızdı. Tüm dünyasını dersleri, kitapları, imtihanları, üniversitesi oluşturuyordu. Ve inanılmaz derecede mutlu görünüyordu." (S.96)

Nilüfer Lozan'dan ayrılacağı gün Aylin'e şöyle demişti : " biliyormusun , sen tıpkı bukalemun gibisin. Her ortama uyuveriyorsun." S.(96)

O yaz Aylin, Pierre'in arabasıyla birlikte İstanbul'a gelir. Bir kaç gün İstanbul'da kalıp arabayla Anadolu'yu keşfe çıkarlar. İzmir çivarını gezip Ege ve Akdeniz kıyılarını dolaşırlar. Yanlarına bir de kamp çadırı alırlar.

Jean Pierre yeni keşfettiği ülkeye bayılır. Aylin de kendi ülkesini ilk kez Jean Pierre ile birlikte keşfediyor ve hayran kalıyordu.

“ O yaz Aylin'in hiç unutamayacağı anılarla dolu geçti. Öncelikle o güne kadar hiç tanımadığı memleketinin doğasını, insanını, değerlerini görmüş, Batı Anadolu'nun sunduğu güzellikler, ruhunda ve yüreğinde yepyeni bir pencere açmıştı. Dünyaya bakış açısı değişmişti adeta. Yeni keşfettiği bir boyut daha vardı dünyada. Paris'in, Londra'nın İsviçre şehirlerinin mamur, medeni, görkemli heybetlerine karşın efsunlu, ilkel ve doğal bir güzelliği vardı Ege kasabalarının. Halkında ise burjuvazi kültüründen çok değişik, ağırbaşlı ve mütevazı bir bilgelik. Kendi ülkesinde bir “şey” bulmuştu. O “şey” Aylin'i düşündürüyor, sevindiriyor ve olgunlaştırıyordu.” (S.97)

“ Aylin'in büyümesine yardımcı olan bir başka olgu da, o yaz Nilüfer'in kocasından boşanmak istediğini açıklamasıydı. O kadar yakın bildiği ablasının yıllardır uyumsuz bir evliliği sürdürmekte olduğunu hiç ama hiç görmemişti. O kadar meşguldü ki kendi sorunları, kendi aşkları, kendi sevinçleri ve acılarıyla, burnunun dibindeki kişilerin yaşamakta oldukları sıkıntıları fark edememişti.” (S.97)

Nilüfer, hayatında bir başkası olduğunu ve ona aşık olduğunu söyleyince Aylin ona inanamaz. Aylin her zaman ablasını sadece Aziz'in karısı ve Aylin'in ablası olarak düşünürdü. Ama şimdi ablasına başka bir gözle bakıyordu. Onu karşısında genç, güzel, duyarlı ve heyecanlı bir kadın olarak görüyordu.

Nilüfer aşık olduğu adamın Kasım Gülek olduğunu açıklayınca Aylin bir şaşkınlık daha yaşar. Çünkü bu adam çok yaşlıydı. Neredeyse Nilüfer'in dedesi yaşındaydı. Ama Nilüfer bu adama aşıktı ve gözü hiçbir şey görmüyordu.

Aylin, Jean Pierre ile Lozan'a dönünce birlikte oturmaya başlarlar. İkisi çok iyi anlaşıyordu. Ayrıca Aylin'in sıkıştığı Fizik, Kimya gibi derslerine de yardımcı oluyordu. Hem imtihanlarına çalışırken Aylin'e destek veriyor, hem de tezlerini daktiloya çekiyordu. “ Aylin neredeyse okulu Jean Pierre'in yardımları sayesinde bitirebileceğine inanmaya başlamıştı. Tıp fakültesinin yanı sıra yepyeni bir bakış açısı getirmişti Aylin'e. Doğa ile iç içe yaşıyorlar, hafta sonları bisikletle dağlarda geziyorlar, kayak kaymaya gidiyorlar, salelerin kocaman şöminelerinde çtırdayan kütüklerin karşısında tarçınlı şaraplarını içiyorlar ve ufacık şeylerden mutlu oluyorlardı.” (S.100)

Bir gün aylin oturup para hesabı yapmış ve ayın sonunu yine zor getireceğinden yakınıyordu. Bunun üzerine Pierre Aylin'e eğer İsviçreli olursa fakülteye bedava devam edebileceğini söyler. Arkasından Aylin'e evlenme teklif eder. Pierre Aylin'i sevdiği için bu evliliği isdediğini de söyler. Aylin buna çok sevinir ve bu teklifi kabul eder. İkisi de hemen evlenmek istiyordu. Ama Aylin'in bir an evli olduğunu hatırlar. Evlenebilmesi için önce Senusi'den boşanması gerekiyordu.

Bu arada Nilüfer de Aziz'i boşanmaya ikna etmişti. Nilüfer Paris'ten ayrılmadan önce Aylin'e telefon açıp durumu bildirmişti. Aylin ablasına evlenmek için acele etmemesini söyler. Nilüfer ise bu evlilikte çok kararlıydı. Aylin ablasına “ – Sen o dedeyle evlenirsen, bende sırkla evleneceğim” der.(S.102)

“ Kızkardeşler yaşamlarında bir yol ayrımına gelmişlerdi. Birbirlerinden hem epeyce uzağa düşüyorlar, hem de yakınlaşıyorlardı. Bu olay karşısında Aylin büyüyor, olgunlaşıyor, olaylara değişik açılardan bakmasını öğreniyor ve ilk defa ablası onun için değilde, o ablası için endişe ediyordu. (S.102)

Aylin, Salim Tamer'den boşanma işleminin gerçekleştiği haberini alır almaz Jean Pierre ile hemen evlenir.

“ Aylin, Jean Pierre ile birlikte yaşadığı günlerde, tıp ilmi ile yakından tanışıp, ufkunun pencerelerini o zamana kadar hiç bilmediği yepyeni bir dünyaya ardına kadar açacak, peşinden koştuğu gerçek zenginliğin, dış dünyanın görkemli vitrinlerinde değil de insanların iç alemlerinde bulunduğunu öğrenecekti.” (S.103)

**

3. İsviçre'den sonra : Amerika'daki New York ve Oklahoma çevreleri.

Aylin, üniversiteyi bitirince 1971 yılının Temmuz ayında asistanlığını yapmak üzere New York'taki New Rochell Hospital'a gider.

Jean Pierre ise Los Alamos'taki bir Nükleer Araştırma Merkezi'nden geri çeviremeyeceği bir teklif alır.

“ İkisi de boşanmayı hiç düşünmemişti ama bu uzak mesafelerde bu evliliğin yürümeyeceğinin ikisi de bilincindeydi. İkisinin de çok uzun yıllar emek verdikleri birer tahsil hayatları ve beklentileri vardı. Onlar normal zekalarda, normal beklentileri olan sıradan insanlar değildiler. Her ikisi de üstün yetenekli, sıradışı kişilerdi. Kendi kaderlerinin onlara tayin ettiği istikametlere doğru yola çıkarken, evliliklerini olurluna bırakıp, el sıkıştılar ve ayrıldılar. Elllerinde, bu evlilikten altı yıllık dayanışma ve derin dostluk duygularıyla dopdolu gençlik anıları kaldı sadece.” (S.104)

Aylin, işine büyük bir heyecanla başladı. New Rachell'de tanıştığı Afganistanlı genç meslektaşı Azim'in karısı, on bir yaşından beri arkadaşı olan Zeynep Tarzı çıktı.

Aylin Zeynep'le karşılaşınca evini değiştirip, Zeynep'in yakınındaki 40. Cadde'de yeni bir eve taşınır. İki arkadaş çok sık görüşüp, geceleri dışarıya hep birlikte çıkıyorlardı. 1972 kışında Afgan Sefaretinde verilen bir kokteyle onlarla birlikte Aylin de katılır.

Aylin bu kokteyl'de hayatının büyük aşkı olan Paswak ile tanışır. Aylin, görür görmez ona vurulur. Tanışınca ikisi de o anda birbirine aşık olur. " Aylin artık bitmesini hiç istemediği bir rüyadaydı. Hayatında ilk kez herşey yerli yerine oturuyor, parçalar yerlerini buluyordu. Kendini, kadınlığını, duyarlılığını, derinliğini öğreniyordu." (S.106)

Paswak ona yeni bir ufuk açmıştı. Şiire, edebiyata, resme, müziğe kısacası tüm sanat dallarına, onun yönlendirmesiyle sağlam adımlar atıyor, verdiği kitapları hatmedercesine okuyor, önerdiği konserlere sergilere gidiyordu.

" Aylin, Paswak'a karısı hakkında tek bir soru bile sormadı. Evli olduğunu, karısının memleketinde yaşadığını, hatta üç yetişmiş çocuğu olduğunu da duymuştu. Paswak da Aylin'in Los Almos'ta çalışan bir atom fizikçisi kocası olduğunu duymuştu. Fakat bu konular aralarında hiç konuşulmadan kendiliğinden tabulaşmıştı." (S.106)

İkisi de sadece büyük aşklarını yaşıyor ve hiçbir şeyi dert edip kafalarına takmıyorlardı. Her günleri dolu dolu yaşıyorlardı.

" Aylin, asistanlığının ikinci yılında, hastahane dışındaki hastalarla da ilgilenmeye başlar. Liason. Konsultasyon denilen bir çalışma sistemine girer. Başka şikayetlerle, örneğin apandist ameliyatı olmak için hastahaneye yatmış olan bir hastada, depresyon, uykusuzluk gibi arazlar başgösterirse, hastahane de yattığı sürece onun ruh sağlığı bakımını da üstleniyordu." (S.106)

Aylin, yoğun işlerden dolayı Paswak'la artık eskisi kadar sık görüşemiyordu. Yine de ayrılmaz bir çift idiler ve bütün tatillerini birlikte geçiriyorlardı.

Bir yaz, önce Türkiye'ye, daha sonra Afganistan'a giderler. Aylin sevgilisini bütün akrabalarıyla, babasıyla ve ablasıyla tanıştırır. Paswak'ı Libya'lı Senusi'den çok daha hoş, kültürlü ve zarif bulurlar.

Afganistan'da Aylin, Paswak'ın ailesiyle tanıştırılmaz. Fakat Aylin, sevgilisinin içinde büyüdüğü ülkede olmaktan memnundu. Oranın renklerini, kokularını, tatlarını, adetlerini tanımaktan dolayı mutluydu.

1972'de Paswak'ın Londra'ya tayini çıkınca, Aylin Paswak'tan ayrılmamak için Londrada'ki hastahanelerde iş aramaya başlar. Aylin tam o sırada New York'un en önemli hastahanelerinden biri olan Mount Sinai'ye bağlı Roosevelt Hospital'da ihtisas yapma hakkı kazanır. Aylin bir süredir hem psikiyatri bölümünde çalışıp, hem de araştırma yapıyordu.

Zeynep ve Azim, Aylin'i Londra sevdasından vazgeçirebilmek için çok dil dökerler. Sonunda Aylin, Londra'ya gitmekten vazgeçer. Aylin, Paswak'ı görmek için sık sık Londra'ya gider ve bütün tatilleri birlikte geçirirler.

“ Aylin ve Paswak arasına giren mesafe aşklarını söndüreceğine büsbütün alevlendirir. Her üç ayda bir Paris'te, Roma'da veya Londra'da buluşuyorlardı. Paswak Aylin'i şiirlerle, güllerle, şampanyalarla ve sevgi sözcükleriyle bir masal dünyasında yaşatmaya devam ediyordu.” (S.108)

1974'de Paswak'ın tayini Hindistan'a çıkar. Tam o sırada Aylin çalıştığı hastahane psikiyatri bölümü şefliğine terfi eder.

Aylin ne mesleğinden, ne de aşkıdan vazgeçmezdi. Aylin sevgilisiyle birlikte olmanın bir çözümünü ararken onun ikinci eşi olmayı, hatta peçeye girmeyi bile düşünür. Aylin'i bu saçma düşüncesinden arkadaşı Zeynep vazgeçirir. Zeynep'e göre bu aşk Aylin'i akılsız yapmıştı.

Paswak, Yeni Delhi'ye gitmişti. Aylin, aşk ve hasret acısıyla teselliye votkada aramaya başlar. Fakat kısa sürede kendini toplayıp, işinin başına döner.” Hastahane işleri o kadar yoğunlu ki çoğu zaman Paswak'ı düşünecek zamanı bile bulamıyordu. Bir ara değişiklik olsun diye rotasyon sisteminden faydalanarak İstanbul'a geldi ve Bakırköy Akıl Hastahanesi'nde üç ay boyunca hem kendi konusunda incelemeler, hem de doktorluk yaptı.” (S.109)

Aylin, sevgilisini görmek için iki kere Yeni Delhi'ye, bir kere de Katmandu'ya gider. Aylin, her Hindistan tatilinden büyülenmiş olarak dönüyordu. Uzakdoğu'nun büyüüne kapılan Aylin, son Hindistan ziyaretinde Yeni Delhi'de Şehir Hastahanesi ile konuşup, kendine bir iş ayarlar.

New York'a dönen aylin, bunlardan Zeynep'e bahsedince Zeynep arkadaşına yine karşı çıkar. Çünkü çocukluk arkadaşı evli bir adamın metresi olmak uğruna birçok şeyden vazgeçiyordu. Zeynep, Aylin'i bu kararından vazgeçirmek için adeta çırpınır.

Aylin Hindistan'dayken Zeynep, Azim'den boşanır. Zeynep yalnızdı ve aylin arkadaşının bu yalnızlığını paylaşmak için geçici bir süre onun evine taşınır.

Azim'in meslektaşı olan Doktor Bayram Karascı, Zeynep'in de yakın arkadaşıydı ve karı koca ayrıldıktan sonra da, her ikisiyle görüşmeye devam eder. Doktor Bayram'ın çalıştığı hastahane görev yapan ve tıpkı kendi gibi Türkiye'den gelme bir psikolog olan Mişel Radomisli'yi Zeynep'e tanıştırır. Zeynep bir akşam, Bayram'la Mişel'i, evine spagetti yemeğe davet eder.

**

Aylin'le tanışan Mişel, ilk görüşte ona aşık olur. Birbirlerini tanıdıktan sonra birçok ortak yönleri olduğunu fark ederler. Aynı şehirde yaşamışlar ve aynı okulda okumuşlardı. Aynı dili konuşuyorlardı. Birçok kolejli ortak arkadaşları vardı. Onlarla sık sık buluşup eğleniyorlardı.

Aylin, Mişel'le tanıştıktan sonra, yaşlı bir adama sevdalı geçirdiği uzun yıllardan sonra, bir rüyadan uyanıyor gibiydi. Mişel, kendi yaşına yakındı ve onunla çok eğleniyordu.

Aylin, Mişel'le tanıştıktan sonra Yeni Delhi'ye planladığı gezisini iptal eder. Mişel, karısından bir yıl önce boşanmıştı ve iki de oğlu vardı. Timothy ve Greg. Dokuz on yaşlarındaydılar. Aylin Jean Pierre'den boşanır.

Mişel'le Aylin 63 East'te bir ev tutarlar ve birlikte yaşamaya başlarlar. Timothy ve Greg, haftada bir iki gece onlarla kalıyordu. Çocuklar Aylin'i çok sevmişler, ona hayran olmuşlardı. Onlarla oynuyor, spor yapıyor, gır gır geçiyor, dersleriyle ve dertleriyle ilgileniyordu. Tim ve Greg, babalarının Aylin'le evlenmesini çok istiyorlardı. Onları tanıyan herkes, bu evliliği çok istiyordu. Sonunda Mişel ve Aylin evlenmeye karar verirler. Aylin, artık çocuk sahibi olmak istiyordu.

Bu evliliği Nilüfer hariç, Aylin'in tüm arkadaşları, meslektaşları ve babası Cemal Bey'de desteklemişti. Nilüfer, Mişel musevi olduğu için bu evliliğe karşı çıkmıştı. Ayrıca Zeynep Tarzı da, iki ay gibi kısa bir sürede bu adamla evlenmeye karar veren Aylin'e karşı çıkar.

Mişel ve Aylin, tuttukları yeni evlerinde sade bir törenle çok severek ve isteyerek evlenirler.

Mişel, doğacak olan çocuklarını bir musevi olarak yetiştirmek istiyordu ve Aylin bunu hiç itirazsız kabul eder. Aylin'e göre dünyadaki bütün insanlar aynıydı. Din ve mezhep farkı gzetmiyordu. Aylin, evlendikten sonra hamile kalır. Fakat düşük yapar. Her denemeleri düşükle sonuçlanıyordu. Aylin'in hayatını tehlikeye sokan düşükten sonra Türkiye'ye giderler.

Nilüfer'in isteği zerine Ankara'ya giderler. Nilüfer'in Mişel'e olan kötü ve olumsuz tavırlarına rağmen, Mişel karısının hatırına orada on beş gün kalmaya razı olur. Nilüfer'in dışında herkes Mişel'i çok sevmişti. Özellikle Nilüfer'in kızı Tayibe, evin garsonu Nuri, Cemal Bey ve Kasım Gülek, Mişel'i çok sevmişlerdi. Nilüfer'in bu tutumunu Suudi Arabistan'da geçirdiği ve ölümden döndüğü kazaya bağlıyorlardı. Nilüfer, neredeyse ölmüş ve tekrar canlanmıştı. Güzel yüzü ise paramparça olmuştu. Bu nedenle davranışlarında dengesizlik oluyordu.

Nilüfer'in haricinde bütün ev halkı Aylin ve Mişel'i en iyi şekilde ağırlamak için didinmişlerdi. Tayibe, teyzesi geldiği için sevinçten havalara uçuyordu.

Cemal Bey, kendini ana dilini konuşan, efendi bir damat bulduğu için çok mutluydu. On beş gün sonunda Aylin ve Mişel, Cemal Bey'i alarak İstanbul'a dönerler. Mişel kendini ömrünün en zor ve saçma sınavını vermiş gibi hisseder.

O Yaz, Glekler Tayibe'yi, Nuri ile birlikte iki aylığına dil kursu için New York'a gönderirler. Tayibe dokuz yaşındaydı ve İngilizce bilmiyordu. Tayibe o yaz, okulla birlikte ömrünün en güzel yaz tatilini geçirir. Nuri, Radomislilerin evine ev işi yapmak için geldiğini zannediyordu. Halbuki orada artık daimi olarak kalacaktı.

Tayibe'nin beş haftalık dil kursu bitince, onu ve oğullarını alıp Fire Island'da kumsalın kenarında kiraladıkları eve giderler. Orada ailecek çok eğlenceli bir tatil yaparlar. O yaz tatilini hiç kimse unutamaz. Aylin ve Mişel, eğer Nilüfer ve Kasım Bey kabul ederlerse Tayibe'yi yanlarına almak istiyorlardı.

Mişel'le Aylin, üç yıllık kontrat bittiği için 60 East End Avenue'da muhteşem manzaralı bir kata taşınırlar. Evlerinin karşısındaki 75 East End Avenue'ya ise ofislerini taşırlar. İki odası ve bir bekleme salonu olan ofisi müşterek kullanacaklardı.

Aylin çalıştığı hastahane de herkesle dost olur, kendini herkese sevdirebilir. Doktorlarla, hastabakıcılarla, temizlikilerle bile iyi geçinir.

Mişel de meslek hayatında oldukça başarılı bir psikologtu. New York Hospital'ın başhekiminin teklifi üzerine o da bu hastahaneye geçer. Hem Aylin'le aynı yerde çalışacaktı, hem de evine yakın olacaktı.

Mişel, New Rochell'da çalışmaya başlayınca o da Aylin gibi Cornell'da ğretim üyeliğine getirilir. Her ikisi de mesleki hayatlarında doruğa doğru yükseliyorlardı. İlişkilerinin ve sosyal hayatlarının da etkisiyle, karı kocaya hastalar yağmur gibi yağmaya başlar.

Aylin yine hamile kalır ve yine düşük yapar. Aylin'i bu evlilikte tek mutsuz kılan şey, ocuk sahibi olamayışydı. Her şeye rağmen birbirlerini çok seviyorlardı ve birbirlerine destek çıkıyorlardı. Sık sık sevdikleri ve anlaştıkları arkadaşlarıyla birlikte oluyorlardı. Aylin'in kolejden arkadaşı Bige'nin kocası Coşkun Kırca Birleşmiş Milletler'e daimi delege olarak atanmıştı. Üner ve Berna Kırdar, Emel ve Paul, Zeynep Tarzı, Maya Karaca, Mişel'in kolejden sınıf arkadaşları Ivan Shick ile Talat Halman ve eşleri, en sık görüştükleri Türklerdi.

Leyla ve İvan, onlarla aynı apartmanda oturuyordu. Ayrıca Betin'le Ender orada okuyan kızları için çok sık gelip gidiyorlardı. Ara sıra da Hilmi dayısı ve Rozi geliyordu ve Aylin'in onlarla da görüşme şansı oluyordu. Aylin, yıllardır aradığı huzura kavuşmuş gibiydi.

Tayibe'nin yanlarına gelmesiyle mutlulukları daha da artar." Aylin sürekli düşüklerden sonra kaderine razı olmuştu. Tanrı'nın vermediği çocuğu, belki de böylece Nilüfer vermiş oluyordu ona. Leyla Hanım yıllar önce nasıl Nilüfer'e Aylin'i vermişse ve Nilüfer Aylin'i kardeşi değil de çocuğu yerine koymuşsa, Nilüfer de şimdi ona Tayibe'yi veriyordu. Tayibe'yi öz evladı gibi sevecek, ona bir annenin verebileceği sevgiyi, ilgiyi, sabrı, özeni, kısacası her şeyi bol bol verecekti." (S.122)

Tayibe'ningelişine aylin başta olmak üzere Mişel, oğlanlar ve Nuri'de çok sevinmişti. Hayatları çok muntazamdı. Her ikisi de saat yedide hasta kabul ettikleri için gece erken yatıp, sabah erken kalkıyorlardı. Mişel, psikolog; Aylin ise psikiyatrdı. Mişel psikolog olarak reçete yazma yetkisi olmadığı için ilaca ihtiyacı olan hastalarını Aylin'e devrediyordu. Aylin ve Mişel, gece ve gündüz hep birlikteydiler. Haftanın iki günü de hastahaneye bağlı tıp okulunda derse gidiyorlardı.

Aylin Müslüman doğmuş, sonradan da bir ocuk yapma uğruna Musevi olmuştu. Boynunda bir zincirin ucunda maşallahla birlikte bir ha, bir de yahudi yıldızı taşıyordu. Aylin'e göre; Tanrı herkesin Tanrı'sıydı. Dinleri ne olursa olsun, bütün insanları seviyordu. Bir doktor olarak ayırım yapmamaya yemin etmişti.

Aylin'de insan sevgisi ne kadar yoğunsa, gözü karardığında cesareti de o denli delice idi. Haksızlığa uğrayanı korumak için göze alamayacağı şey yoktu. Bu da onun

genlerinde Giritli Deli Mustafa Naili Paşa'nın kanlarının doladığını ispatıydı. Hasta seçimlerinde de böyleydi. Hiç kimsenin almaya cesaret edemeyeceği en belalı hastaları almaktan çekinmezdi. Laurie Kraus, bu belalı hastalardan biriydi. Mişel, Aylin'e bu hastayı almaması için çok yalvarmıştı ama ona söz dinletememişti. Aylin, zoru çok seviyordu.

Tayibe ile arasında adeta bir ana-kız ilişkisi yaşanıyor. Nilüfer, Tayibe'yi görmek için arada bir New York'a geliyor.

Bir gün Aylin evinde tek düze, huzurlu ve sorumsuz akıp giden bu yaşamdan bıktığını ve sıkıldığını fark eder. Aylin, Mişel'in kendine bir kız arkadaş bulmasını ister. Mükemmel giden yaşantılarında yavaş yavaş Aylin'den kaynaklanan sorunlar çıkar. Aylin, ne boşanmak, ne de ofisi ayırmak istiyordu. Sadece sıkılmıştı ve biraz rahat kalıp kafasını dinlemek istiyordu.

Aylin bu konuyu önce Leyla ile, sonra da Emel'le konuşur. Her ikisi de ne zamandır herşeyin farkındaydılar. Radomisli çiftinin evliliklerine yaklaşmakta olan fırtınayı görebilmekteydiler. Aylin, hep en yükseklerde uçmak istiyordu. Uçuyordu da. New York'un en aranan, en sükseli, en pahalı psikiyatrlarından biriydi. Aylin, Emel'den Mişel'e birilerini tanıştırmasını ister. Emel, Aylin'in delirdiğini düşünür. Ama aylin çok ciddi. Aylin, birbirlerinden biraz uzaklaşırlarsa, ikisine de iyi geleceğini düşünür.

Noel'de Aylin, kanser olan arkadaşı Suzan'a destek olmak için Boston'a gider. Bu arada Nilüfer de New York'a gelir. Nilüfer Noel'i Aylin'in evinde kızı ve Nuri ile geçirir. Nilüfer'le evde tek başına kalmak istemeyen Mişel ise Emel'in daveti üzerine onların evine gider.

Mişel orada Barbara ile tanışır. Noel gecesi çok eğlenirler. Mişel, hafta sonunu da Emel'lerde geçirir. Mişel'in Barbara ile arkadaşlığı ilerler. Bu ilişkiden rahatsız olan Emel, Mişel'le konuşur ve Mişel, Barbaranın evine taşınır. Emel, durumu Aylin'e bildirir. Aylin buna inanamaz. Ablası kaçır kaçmaz hemen Mişel'i arar ve onunla bu konuyu konuşur. Mişel Aylin'e, istediği kız arkadaş bulduğunu söyler. Kavga ederler ve Mişel Barbara'nın evine geri döner. Aylin'in Mişel'le olan evliliği artık çatırdamaya başlar. Mişel'in Barbara ile olan ilişkisi uzun sürmez ama Aylin'e de geri dönmez. Mişel, çok gururlu, onurlu ve inatçıydı. Aylin'e çok kırılmıştı ve ona bir ders vermek istiyordu. Mişel, kendine bir yer bulana kadar Leyla'larda kalmaya başlar. Aslında bunu biraz da Aylin istemişti.

Aylin, barışmaları için her yolu dener. Fakat Mişel buna pek yanaşmaz. Aylin, Mişel'i eve geri döndüremeyince, hayatını yeni bir düzene sokmaya karar verir. Aylin, kocasını uzaklaştırdığı için çok pişmandı ama onunla yine aynı düzen içinde yaşamayı da pek göze alamıyordu. Çocuklar artık büyümüştü. Greg tahsil için Avrupa'ya gitmişti. Tim de artık büyümüş, kendi hayatını yaşıyordu. Tayibe de dersleri çok yüklü olduğu için, çoğu zaman okuldaki kütüphanede çalışıyor ve eve geç geliyordu.

Aylin koskoca evde yalnızdı. İmdadına dayısı ve yengesi yetişir. Hilmi Bey'in New York'ta birçok tanıdığı vardı ve Aylin'i oyalamak için evde sık sık davetler verir. Bu akşamların birinde Aylin, dayısının av arkadaşı George Kroner ile tanışır. Bu adam Hilmi dayısından bile yaşlıydı. Kroner, Aylin'i görür görmez ona aşık olur. Dünyayı Aylin'in ayaklarının altına sermeye hazırdır.

Mişel her zaman, " bu kızda garip bir şey var, bir topluluğa girdiği an, o odada bulunan en yaşlı erkeklerle arasında bir elektriklenme oluyor sanki, onları hemen buluyor, en çok onlarla ilgileniyor ve onları kendine hayran ediyor," derdi. (S.142).

Aylin, bir akşam Leyla'ya içki içmeye iner ve orada Mişel'e Kroner'den bahseder. Bu yaşlı adamın ona her türlü teklifte bulunduğunu ama onun sadece Japonya seyahatini seçtiğini söyler. Mişel, Aylin'i kıskanmıştı. Mişel Leyla'ya, Aylin Japonya seyahatinden vazgeçerse evine geri döneceğini söyler. Bunu Aylin'e bildiren Leyla kötü bir cevap alır. Aylin, Japonya seyahatini seçmişti. Halbuki Leyla, ikisi de barışacağı için çok sevinmişti. Mişel ne kadar gururlu, onurlu ve inatçıysa, Aylin'in de sayısız denemelerinden sonra gururu, onuru ve inadı ön plana çıkar. Böylece ikisinin de yolları evlilik namına burada son bulur.

**

Aylin, George Kroner'le Japonya'ya gitmeden önce Londra ve Parise de uğrarlar. Aylin Londra'da yıllardır görmediği kuzinleri Semra ve Ayşe ile de görüşür.

Üçü de yıllar sonra görüştükleri için çok mutludurlar. Hep birlikte yemeğe çıkıp, birbirlerini görmedikleri yılların acısını çıkarırcasına her şeyden konuşurlar. Çocukluk ve gençlik anılarından, başlarından geçen evliliklerine kadar. Ayşe, George Kroner'i Aylin'in sevgilisi sanmıştı. Ama aralarında Ayşe'nin düşündüğü manada bir ilişki yoktu. Aylin ve George sadece birlikte ülkeleri gezip, eğleniyorlardı.

Aylin, Kroner'la birlikte Londra'dan sonra Paris'e geçer. " Yaşlı adam, yanındaki kadının her arzusunu emir kabul ediyor, onu en iyi lokantalarda ağırlıyor, en

pahalı şarapları içirtiyor, tiyatroların, operaların, müzikallerin en iyi yerlerini ayırttırıyordu.” (S.147). Aylin bu seyahat sırasında Mişel’i çok nadiren hatırlar.

Paris’ten sonra Japonya’ya geçerler. “ Aylin, Uzakdoğu’da bir prenses gibi el üstünde tutularak, şımartılır. Oysa Aylin gerçek bir prenses olduğunu sandığı günlerde bile bu kadar itibar görmemişti. İpek kimonoların, incilerin içinde yüzüyordu. Tokyo’yu, Kiyoto’yu bir uçtan öbür uca geziyordu.” (S.148)

Aylin, New York’a döndüğünde Mişel, Leyla’ların evinden ayrılıp kendine bir daire tutmuştu. Japonya seyahati bu evliliğe son noktayı koyar. Aylin bir hiç uğruna bu evliliği bitirir ve bunun acısını uzun zaman yüreğinde taşır. Artık Tayibe’nin ve kendisinin dertlerini açacakları, danışacakları bir aile reisi yoktu. “ şimdi yalnızdı Aylin, yapayalnızdı. Annesini kaybettiğinde duyduğu yalnızlığı ve çaresizliği andırıyordu içinde taşıdığı boşluk” (S.148) Tayibe daha çocuktı ama iyiki vardı. Aylin’in sorumluluğunu yüklediği bu küçük kız için fedakarlık etmesi gerekiyordu. Tayibe’nin huzura, güvene ve kendine örnek alacak bir anneye ihtiyacı vardı. Bunları düşündüğünde “ ah, ben ne yaptım,” diyordu kendi kendine Aylin. Kendini zor günlerin beklediğini farkındaydı.

Aylin her yıl, Amerika’da yaşayan Robert Kolej Mezunları Derneği’nin başkanı seçilirdi. Ama o yıl başkan seçilmek istemedi ve adaylığını çekti. Fakat yine de Türkiye’den gelen konuklar için verilen davetleri hiç kaçırmıyordu.

Böyle bir dernek gecesinde mütevelli heyetinin üyelerinden biri olan Timothy Childs’la aynı masaya düşer. Adamın Türklere olan sempatisinden, Türkiye hakkındaki derin bilgisinden Aylin çok etkilenir. Timothy de Aylin’den çok hoşlanmış ve etkilenmişti. Hatta Aylin’e “ eğer genç ve bekar olsaydım size evleme teklif ederdim” der. Aylin de ona çok hoş vakit geçiren iki arkadaş olabileceklerini, buna ne evliliklerinin, ne de yaşlarının engel olmadığını söyler.

Tim ve Aylin, ikisi de operayı çok sevdikleri için, operaya birlikte gitmeye başlarlar. Çok iyi iki opera arkadaşı olurlar.

Aylin, hala daha Mişel’den boşanmamıştı. Bu nedenle operaya giderken Tim’in kendisini ofisten almasını istemiyordu. Mişel’in kendisi hakkında yanlış düşünmesini, yaşlı erkeklerle geziyor demesini istemiyordu. Mişel’den boşanmaya ilişkin bir teklif gelmemişti henüz. Aylin’de bu konuyu hiç açmıyordu. Allah’tan yanında Tayibe vardı. Aylin’in ruh sağlığı ve kimlik sigortası gibiydi.

“ Aylin o yıllarda mesleğinin zirvesindeydi. New York’un en gözde , en aranan psikiyatru olmuştı. Hayatında yeni oluşan boşluğu doldurmak için deli gibi çalışmaya devam ediyor, tatillerde Kroner’in geri çevrilmesi zor seyahat tekliflerini çoğunlukla kabul ediyor. Çin, Japonya, Paris, Londra, Macaristan’da dolaşıyordu. Opera galalarına Tim Childs’la, akşam yemeklerine başka bir yaşlı hayranı Sid Tauker ile çıkıyordu. Yaşamı öyle bir ayarlanmıştı ki, belki de tek bir saniyesi bile boş değildi, hiç yalnız kalmıyordu. Ama bütün bu koşuşturma ve kalabalık içinde yapayalnızdı.”(S.151)

Tam o sırada yaşlı olmayan hoş, çekici ve entellektüel biri ile tanışır. Richard Ekstrakt. Çoğu yaşlı dostu gibi onu da Hilmi dayısı vasıtası ile tanımıştı. Sanat dergileri yayınlayan bir yayıncıydı ve dolayısıyla Aylin’in çok önemsedığı sanatsal değerlere sahipti. Resimden, müzikten, antikadan anlıyordu.

Aylin, Richard’la iki yıla yakın flört eder. Richard, Aylin’in ruhunu okuyabilen belki de tek erkekti. “ Ama ruhunun bir köşesinde bir türlü dolduramadığı bir boşluk vardı sanki. Bir şeyler ona bir türlü yetmiyordu. Bir türlü tatmin olamıyordu. Bir türlü huzura kavuşamıyordu. Aradığı ne paraydı, ne de lükstü, ne cinsellikti, ne de güçtü. Hatta ruhunu beslediğini zannettiği kendine duyulan hayranlıklar, söylenen güzel sözlerde de değildi peşinde koştuğu. Bir türlü neye doyamadığını, neyin arayışı içinde olduğunu kendisi de bilmiyordu ki, Richard bilsin.”(S.152)

İlişkileri yukarı doğru yükselirken, önce yatay çizdi sonra da alçalmaya başladı. Aylin ve Richard birbirlerini hiç kırmadan, hiç incitmeden ayrılıp, çok iyi iki arkadaş oldular.

Bu ilişkinin bitmesine, Aylin’in dostları arasında en çok Ömer Koç sevinir. Ömer, Aylin’in arkadaşı değil, çocuğu olacak yaşıydı. Aylin, Ömer’in Sevgi halasının kolejden sınıf arkadaşıydı.

Aylin, o yılki yılbaşı balosuna Ömer’le gider. Bu balo bir kıyafet balosuydu. Aylin, rahibe olur. Ömer ise papaz olur. O akşam hep birlikte çok eğlenirler.

Aylin’e boşanmaları için ilk teklifi Mişel yapar. Aylin’in şu anda oturduğu evi birlikte almışlardı ama Mişel evi Aylin’e bırakır. Hiçbir hak da iddia etmez. Aylin ise vasiyetinde Tim ve Greg’e pay bırakacaktı.

Aylin’le Mişel on günde bir veya ayda bir buluşup öğlen yemeği yiyorlardı. Ayrılmışlardı ama çok iyi ve kusursuz giden bir dostlukları vardı. Aylin, Richard Ekstrakt ile flört etmeye başlayınca Mişel ofisini ayırır. Mişel’in ofisi ayırmasının bir nedeni de, birlikte yaşadığı Rita’ya karşı ayıp olmasın diyeydi.

Yine bir gün Aylin, Mişel'le öğlen yemeği yemek için buluşur ve o gün Mişel Aylin'i yaşadığı hayat tarzından dolayı eleştirir. Aylin'in bir sürü arkadaşı olduğunu ama bir hayat arkadaşı olmadığını söyler. Aylin, evliliğinden sıkılıp, biraz nefes almak istediği için Mişel'in kendisini affetmediğini ve hala kızgın olduğunu biliyordu. Aylin, kendisinin sıradan bir insan olmadığını, sıra dışı biri olduğunu söylemekten çekinmez. Ayrıca hayattan değil, tek düzelikten kaçtığını da belirtir.

**

Dr. Gordon, Joe'nun kızı Alex için Aylin'i tavsiye eder. Dr. Gordon Aylin'in ümitsiz bir vak'a olan Laurie Kraus üstündeki mucizesini şahsen görmüştü. Joe kızını götürmediği psikiyatr ve doktor kalmamıştı. Son bir çare olarak Aylin'i denemeye karar verir.

Dr. Gordon evinde düzenlediği bir davette Aylin'le Joe'yu tanıştırır. Joe, Aylin'i doktor olmayacak kadar hoş, şık ve alımlı bulur. Bu kadar güzel bir kadının doktor olmasına çok şaşırır. Aylin'i ilk gördüğünde onu bir manken veya sinema yıldızı zanneder. Joe, bir film yapımcısıydı. Aylin'in, kızı Alex'e iyi mi, kötü mü geleceğini bilemiyordu ama kendisine çok iyi geleceğinden emindi.

Gece sona erdiğinde Aylin, " Joseph Cates'in Tony ödülleri yapımını üstlendiğini, birinci evliliğinden bir oğlu, ikinci evliliğinden de biri sorunlu olmak üzere üç kızı olduğunu, damadının Kevin Cline, kızının da " Dantel" filminde oynayan Phoebe Cates olduğunu öğrenir. Ayrıca Joseph Cates zengin ve bekarı." (S.160)

Joe, Aylin'den çok etkilenmiş ve ona hayran olmuştu. Kızını Aylin'in tedavi edeceğine çok sevinliyordu.

Aylin Alex'le bir muayehane de değil de, babasının getirdiği bir öğle yemeğinde tanışır. Aylin iki üç saat içinde kendine has metotlarıyla Alex hakkında çok şey öğrenir. Aylin, Alex'in sorununun ne olduğunu anlar. Alex'e bugüne kadar hiç sorumluluk verilmediğinden, kendine olan güvenini kaybetmişti. Ayrıca şu anda bunalımlı bir dönem geçirdiğinden Joe'nun onun üzerine gitmemesini ister.

Aylin, Alex'i hiç ürkütmeden onun güvenini kazanır, arkadaşlık ettiği uyuşturucu kullanan gençler hakkında bilgi alır ve Alex'i tam zamanında bu batağa saplanmaktan kurtarır. Ayrıca Aylin'in desteklemesi ve iteklemesiyle Alex bir plakçı dükkanında çalışmaya başlar ve kendine olan güvenini kazanır.

Aylin, Alex'i tekrar dünyaya döndürdüğü için Joe'nun, Aylin'e olan hayranlığı tapınma derecesine varır. Alex hem Aylin'i hem de Tayibe'yi çok seviyor ve güveniyordu.

Çoşkun Kırca'nın 1985 yılının Ocak ayında Kanada'ya tayini çıkınca büyük kızı Selcan Aylin'e taşınır. Böylece Alex'in bir arkadaşı daha olur. Selcan, Aylin'lerde kaldığı bir yıl boyunca Aylin'den etkilenir ve ondan çok şey öğrenir.

Aylin evde kızların Yalan rüzgarı, Dallas gibi pembe dizileri izlemelerine çok kızardı. Bunların yerine kültür ve sanat programı izlemelerini önerir. Bir gün Selcan, Aylin'i odasında pür dikkat Dallas'ı izlerken görür ve şaşırır. Bir hastası kendini Pemala zannediyordu ve hastasının davranışlarını takip edebilmek için bu diziyi izliyordu.

Selcan, Aylin gibi güzel bir kadının çalışma tarzına ve performansına hayrandı. Her gün yüzlerce hastası eve telefon açıp, kimisi bileklerini keseceğini, kimisi intihar edeceğini söylüyordu. Aylin'in hepsine de verecek cevabı vardı. Mesleğinde çok soğukkanlı ve tam bir profesyoneldi.

1985 kışında Joe, Aylin'i, Tayibe'yi, Mustafa'yi ve Alex'i alarak İsviçre'ye kayak yapmaya gider. Aylin İsviçre'ye gelince duygulanır. Gençlik ve öğrencilik yıllarını hatırlar. Jean Pierre'i de arar ama bulamaz. Evlenip, Amerika'ya yerleştiğini öğrenir. Hep birlikte çok güzel bir tatil yaparlar. Tayibe, Joe'yu çok sevmiştii ve teyzesinin Joe ile evlenmesini dahi ister.

Joe daha sonra Aylin'i oğlu, kızları ve damatlarıyla tanıştırır. Philip, Aylin ile hemen anlaşır. Fakat kızları Valerie ve Phoebe Aylin'i pek sıcak karşılamazlar. Yine de Aylin Alex'i onların başından kurtardığı için, bunun hatırına iyi davranmaya çalışır.

1986 yılında Aylin'in Joe ile olan ilişkisi daha ciddi bir hal alır. Mişel ile Aylin'in boşanması da o yıl resmiyet kazanır. Aylin, Joe ile evlenirse maddi açıdan çok rahatlayacaktı. Çünkü o paranın hesabını hiçbir zaman yapmayı becerememiştir. Her zaman kocaları idare etmiştir. Kredi kartıyla dilediğini alır, giyer ve hediye ederdi. Nasıl karşılayacağını düşünmeden, başından büyük işlere kalkıştırdı. Nuri'nin ömür boyu tedavisini veya Tayibe'nin bakımını ve tahsilini üstlenmek gibi. Bu açıklarını her zaman kocaları kapatırdı. Fakat Mişel'den ayrıldıktan sonra ipin ucunu iyice kaçıır.

Son günlerde ise, sekreterlikten çok özellikle bu tür işlerle uğraşması için işe aldığı Irene ile tartışıp durur. Aylin'in ödemesi gereken yığınla fatura ve vergi borcu vardı. Joe'yu da bu yüzden seviyordu. Onun önüne alışılageldiği olanakları,

kapamamak üzere açıyordu. Aylin, aldığı gibi verecekti de. Joe'ya ve Alex'e sevgi, ilgi ve yuva verecekti. Joe'nun hayatına bir güneş doğuyordu sanki. Aylin'i kaçırmaya hiç niyeti yoktu. Tek sorunu Valerie ve Phoebe'yi bu evliliğe razı etmekti.

**

Aylin'le Joe evlenmeye karar verirler. Bu evliliği Philip ve Alex isterken, Valerie ve Phoebe karşı çıkar. Aylin'in gözünün Joe'nun parasında olduğunu zannederler. Joe ise kızlarının haklarını iyi korumak için vasiyetini şimdiden hazırlayacaktı.

Aylin, yeni hayatına Joe ile birlikte yeni bir evde başlayacaktı. Bu nedenle 60 East End Avenue'daki evi satışa çıkarır.

Joe, 74. Sokakta, Park ve Medison Avenue'ların arasında, Amerikalıların Brown Stone dedikleri yerde, kocaman üç katlı bir ev satın alır. Evin giriş katına Aylin'in muayenehanesini taşıyacaklardı. Arka bölüme Nuri ve Türkiye'de evlendiği karısı Şerife yerleşecekti. Birinci katta salon, yemek ve oturma odaları ile mutfak, üst katlarda yatak odaları bulunacaktı. Tayibe ve Alex'e son kat ayrılmıştı. Ev, dayanıp döşenmişti. Evin içinde Osmanlı evlerini andıran mistik bir hava vardı.

Nilüfer, Aylin'in Mişel'le olan evliliğine karşı çıkmıştı ve onu hiç sevmemişti. Fakat her nedense Joe'ya karşı çıkmaz. Bu kez Aylin'i bu ailede istemeyenler vardı. Aylin şimdi Mişel'in neler hissettiğini daha iyi anlıyordu.

Dört yüz kadar davetiye dağıtılmış, tüm düğün hazırlıkları tamamlanmıştı. Nikaha üç gün kala Joe Aylin'e imzalaması için bir takım kağıtlar getirir. Bu kağıtlarda Joe'nun ölümü veya ikisinin ayrılığı durumunda Aylin'in nelere hakkı olup olmadığı yazılıydı. Aylin üç kez evlenmişti ama hiç böyle bir şey imzalamamıştı. Aylin bu duruma çok kızar ve evlenmekten vazgeçer. Daha sonra her iki tarafın avukatları ikisinin de arasını bulur ve barışırlar.

Aylin'le Joseph Cates, 1987 yılının Haziran ayında New York'un, Madison Avenue'deki Caryle Otelinin büyük seromoni salonunda evlenirler. Düğün New York'ta yaşayan tüm Türkler, Aylin'in Kolej ve iş arkadaşları, bazı özel hastaları, Joe'nun filmci dostları, akrabaları ve Musevi sosyetesinin önde gelenleri katılır.

Aylin, çok güzel bir gelin olmuştu. Mutluluktan gözlerinin içi pırıl pırıldı. Birkaç gün öncesinin gerginliğini geride bırakmıştı. Joe ve Aylin, balayı için önce Paris'e, sonra da Türkiye'ye giderler.

Park Avenue'daki evlerinde yaşam ilk başlarda çok iyi geçiyordu. Aylin, meslek hayatının en çok emek verdiği tedavilerini, en mucizevi iyileştirmelerini bu dönemde gerçekleştirir. Rahibe Nancy, Laurie Kraus, tedaviden sonra sekreteri olmayı kabul eden Irene, evliliğinin ilk yıllarına rastlayan başarılarıdır.

Evde sık sık Türk yemeklerinin ağırlıkta olduğu akşam davetleri verilir, aile toplantıları yapılır, hayat kalabalık ailelere mahsus gürültü patırtı içinde geçer. Eve gelip gidenler arasında çok sayıda ünlü aktrist, şarkıcı, gösteri sanatçısı ve film yıldızı da vardır.

Bu uyum ve mutluluk uzun sürmez. Bir süre sonra Joe, Aylin'in çok para harcadığından şikayet eder ve bu da Aylin'in sinirine dokunmaya başlar.

Bu arada Aylin'in canı işiyle ilgili bir konuya sıkılır. New York Hospital'in psikiyatri bölümü olan Payne Whitney Hospital'de çalışan bir tıp öğrencisi intihara teşebbüs eder ve tedavisi için Aylin'e gönderilir. Bir yıla yakın bir süre kızı hem ilaçla, hem de terapi yöntemleriyle tedavi eder. Kız iyileşmişti. Aylin, kızın göreve devam edebilir hale geldiğine dair bir rapor yazar. Fakat üç uzmandan oluşan üst kurul, kızın henüz göreve dönmeye hazır olmadığına karar verirler. Uzmanlardan biri de Psikiyatri Bölümü Başkanıydı. Aylin, onlarla sert bir dille tartışır. Böylece hastahane ile arası açılır ve artık ona hasta göndermeme kararı alırlar.

Aylin ve Joe, 1988 yazında Türkiye'de Betin'lerle önce Bodrum ve çevresinde, sonra da Göcek'te bir mavi tur yaptıktan sonra Hilmi dayının Bozcaada'daki evinde kalırlar. Aylin, köy hayatıyla yeni tanışıyordu. Bunca yıldır, beton binalı şehirlerde yaşamaktan ne kadar bunaldığını fark eder.

Amerika'ya döner dönmez Aylin çiftlik aramaya başlar. Aylin bir kaç çiftlik bulmuştu ve kocasıyla birlikte gidip bakarlar. Özellikle Bedford'da sekiz dokuz dönümlük bir arazide, muhteşem orman manzarası olan, içi çok iyi planlanmış, üç katlı bir evi çok beğenmişlerdi. Fiyatı da çok uygundu.

Bir gün Aylin'i Baker isimli bir arkadaşı arayarak ona Payne Whitney'den rahibe olan bir hasta olduğunu söyler. Samantha olayını unutturması için bu hasta onun için bir şanstı. Aylin bir hafta düşündükten sonra bu hastayı almaya karar verir.

Nancy, aldığı hastalar içinde en sorunlu ve en çaresiz olanıydı. Aylin'i çok uğuşturır, ama sonunda Aylin bunun da üstesinden gelir ve kendine has yöntemleriyle ve birazcık da şansın yardımıyla onu iyileştirir.

**

Joe ve Aylin, Bedford'daki evi 1988 sonunda alırlar. Ancak oturdukları evin satılması, yeni evin tamir edilmesi, Aylin'in muayehane olarak kullanacağı bir ofisin bulunması gibi işler yüzünden, yeni evlerine ancak 1989 Aralık ayında taşınırlar.

Taşındıklarında hem evlilikleri, hem de ilişkileri yıpranmıştı. Aylin, yeni evin kendisine bu kadar sorun getireceğini bilseydi, belki de bu işe hiç kalkışmazdı. Tabii bu evliliğin yıpranmasında Valerie ve Phobe'nin payı büyüktü. Onlar Aylin'i babasının parasını yiyen bir kadın olarak gördüler. Kızların bu olumsuz düşünceleri karşısında Aylin'in artık hiç sabrı kalmamıştı. Onu hiç hak etmediği şekilde yargılıyorlardı.

Aylin, bu kalabalık aile içinde kendini çok yalnız hissediyordu. Tayibe'nin dersleri yoğun olduğu için onu sorunlarıyla sıklamak istemiyordu. Çevresinde konuşabileceği hiç kimse kalmamıştı. Laurie ve Irene dışında. İyi ki onlar var diye düşünür. İkisi de Aylin'in hastasıydı. Ama şimdi ikisi de onun can dostuydu. Laurie, Aylin'i bir anne gibi seviyordu ve onun incinmesini, üzülmelerini istemiyordu.

“ Aylin, Joe ile evlendikten sonra, Cumhuriyetçi Parti örgütüne yazılmıştı. Ofis dışındaki çoğu zamanını parti toplantılarına katılarak, onlar için para toplayarak ya da bazen kendinin de konuşmacı olarak katıldığı konferanslar düzenleyerek geçiyordu. Kendini bayağı katırmıştı bu işe. Joe, karısının bu etkinliğinden hoşnuttu. Onunla birlikte, Beyaz Saray'da davetlere katılıyor, senatörlerle, bakanlarla tanışıyordu. Aylin, Başkan'ın dostu olmanın, ülkeyi idare eden güçlerin çevresinde dolaşmanın fiyakasının, şansının keyfini sürerken kocası da, bu çevrelerden iş çıkarma hayalleri kuruyordu.” (S.221-222) Joe ise, rakip partiye kayıtlı, koyu bir demokratı.

Karı koca arasında sürekli parayla ilgili sert konuşmalar oluyordu. Joe, vergi borcu, ev tamiri faturaları ve yüksek mutfak giderlerini ödemekten, Aylin de duymaya hiç alışıkmıydı bu tür şikayetlerden bıkmıştı.

Aylin Joe'ya, evlerini aldıktan sonra, artan parayla 75 East End'de kendine yeni satın aldığı muayehanesinin üst katındaki, iki yatak odalı küçük apartman dairesini almasını önerir. Joe bunu kabul eder. Ama her zaman olduğu gibi kızlar buna itiraz eder ve sorun çıkarırlar. Aylin, artık bunlara katlanamıyordu.

Ayrıca Aylin'in Bedford'daki evinin altına hazırladığı muayehanesine henüz hiçbir hasta gelmemişti ve bu Aylin'in canını sıkardı. Aylin, New York'taki iki iş gününden vazgeçtiği için de çok pişmandı. Artık hatalar yaptığını fark etmeye başlamıştı. Aylin, hem meslek hayatının, hem de Joe'nun ailesinin getirdiği gerginliklere alkol dozunu artırarak göğüs germeye çalışır.

Aylin'in evinde Tequila isminde çok sevdiği bir köpeği vardı ve çişini sürekli evin içine yapıyordu. Yıllardan beridir Joe'nun muhasebe işlerine bakan Ross buna çok sinir oluyordu. Ross işi dolayısıyla devamlı eve girip çıkmaktaydı. Tequila bir gün Ross'un dosyalarının üzerine çiş yapar ve evde büyük bir kıyamet kopar. Bir gün Tequila'ya yolda araba çarpar ve ölür. Tequila'yı kimin dışarıya bıraktığını bilmiyorlardı. Ama Nuri ve Aylin Ross'dan şüphelenir.

“ Bir ay sonra Tequila'nın yerine Toby alınır. Bir sabun köpüğü gibi bembeyaz ve kıvrır kıvrır tüylü kanişe, Aylin, gözlerini örten beyaz perçemlerinden dolayı, yıllar önceki sadık dostu Toby von Schweir'in adını verir” (S.227)

Aylin sık sık Mişel'le telefonlaşıp dertleşirdi. Ona evdeki sorunlarından ve problemlerinden bahsedirdi. Mişel de ona hep destek çıkar ve onu rahatlatmaya çalışırdı.

Aylin, Joe'nun ailesine ne yapsa yaranamayacağını anlar ve gayret göstermekten vazgeçer. Artık evde her ikisi de köşesine çekiliyor, Aylin kitaplarını okuyor, Joe filimlerini seyrediyor, birlikte ama yalnız yaşıyorlardı. Aylin, Joe'ya tahammüt gösterebilmek için içki dozunu artırır.

Aylin'in kızlarla olan olumsuz iletişiminden dolayı karısına, Amerikalılar arasında çok popüler bir uygulama olan “ Aile Terapisti”ne gitmelerini önerir. Aylin bunu kabul eder. Aylin, Joe, Philip, Valerie, Phoebe ve Alex hep birlikte Dr. Goldman'ın ofisinde buluşurlar. Bu ofis, Aylin'in savunmasız kalarak, aile fertlerinden dayak yediği bir savaş alanıydı.

Valerie ve Phoebe, Aylin'in ne servet avcılığını, ne alkolikliğini, ne de deliliğini bıraktılar. Aylin'i yerden yere vuruyorlardı. Philip bile onu savunmak için ağzını açıp bir şey söylemiyordu. Aylin, şaşkına dönmüştü. Nasıl bir yanlış yapmıştı da, ondan bu kadar nefret ediyorlardı.

Bir süre sonra Aylin, Körfez Savaşı'nda orduya katılmak ister. Savaşta ruh sağlığı bozulan askerleri tedavi etmek istiyordu. Ama bu başvurusu kabul edilmez. Aylin, yazışmalara devam eder. Körfeze gidemiyordu ama Körfez'den dönen askerlerin bulunduğu bir hastahane görevlendirilme şansı vardı. Heyecanla bunun neticesini bekler.

Joe bunu evliliklerinden bir kaçış olarak yorumlar. Aylin de evlilikten değil de kızlardan kaynaklandığını, ayrıca başka sebepleri de olduğunu söyler. “ Yıllardır tüm enerjimi kişisel bunalımlara yönlendiriyorum, çoğunlukla zengin sınıfın,

şımarıklarından kaynaklanan dertlerine çözüm getiriyorum. Ordunun içinde, hem kitlesel, bir çalışma yapabilirim, hem de gerçek sorunlarla uğraşırım” der. (S.238-239)

Bunu öğrenen Irene ve Laurie, Aylin’e şiddetle karşı çıkarlar. Her ikisi de onu vazgeçirmek için ona saatlerce dil dökerler. Bu sırada Aylin’in “ yüreğine sıcak duygular doluyordu. Onu gerçekten seven, onun için endişe eden gerçek dostları vardı. *Bu dostları o alınteriyle, özveriyle, gayretlerle kazanmıştı. Mesleği ona milyonlar getirmemiş olabilirdi ama, milyonlara değen dostlukları vardı.*” (S.240)

Sonunda Aylin’in beklediği cevap gelir. Oklahoma’ya gidecekti ve kendisine iki yıllık bir kontrat gönderilir. Aylin, bu iki yılın mesleği açısından altın değerinde olduğunu düşünüyordu. Joe, Aylin’in gitmesini istemiyordu ama Aylin kararını çoktan vermişti bile.

**

Aylin üniformasını, ilk kez 1992 Ocağında giyer. Aynaya baktığında gözlerine inanamaz. “ Aynadaki üniformalı kadın oydu; Aylin Devrimel Radomisli Cates’di. Üniforma çok yakışmıştı. İnce uzun gövdesi, kesinlikle bu üniformayı giyeceği anı beklemişti. Sanki üniforma birkaç saat sonra çıkarıp atacağı giysisi değildi de, onun kendi derisiydi, onun kişiliği, kimliği, benliği idi.” (S.243)

“ Senin gibi biri nasıl uyum sağlar ordu disiplinine” demişlerdi arkadaşları.

“ Her şey olabilirsin de... asker olmak.... güldürme beni” demişti Joe. (S.243)

Valerie’yi babasına, “ Orduyu, tiyatro sahnesi sanıyor. Bırak gitsin de aklı başına gelsin” derken duymuştu.(S.243)

Onu kimse anlayamamıştı. Kimine göre geçici bir heves, kimine göre ise bir kaçıştı. Aslında doğrudu. Bu bir kaçıştı. Evliliğinde yine sorunlar yaşıyordu. Hem evliliğinden, hem de New York’taki tuhaf ve garip hastalardan bıkmıştı. Ona bu kararı aldırان asıl sebep, Amerikan icadı “Aile Terapisi” idi. Aylin, o gün herkesin gerçek yüzünü görmüştü.

“ Başlarda, sadece bir ümidin peşine takılıp, hayal kurmuştu. Ve o hayal, giderek gerçek olmaya başlamıştı. Başvurularına cevaplar alıyor, görüşmelere çağrılıyordu. Yine bir sivililik yaptığını sanıyorlardı onun. Gidecek. Oklahoma, Fort Sill’de askercilik oynayacaktı.

Oysa, Aylin hiç bir zaman “ oynamamıştı.” Ne iyi kadını, kötü kadını, prensesi, hippiyi, ne aşık kadını, şımarık kızı, koketi, fındıkçıyı, öğrenciyi, öğretmeni, ne doktoru, ne de anneyi... hiç oynamamıştı. Hep “ olmuştu” o.

Şimdi de bu üniformanın içinde, tek bir doğru vardı: Yarbay Aylin... Aylin'e asker olmak yakışmıştı. "Askerlik" onun genlerindeydi. (S.244) Sonunda başarmıştı.

Aylin'in Fort Sill'de bir psikiyatr doktoru olarak, askeri eğitime katılma zorunluluğu yoktu. Hele onun yaşındaki bir kadından arazi eğitimi beklenemezdi. Fakat aylin, hiçbir zaman arazi eğitimlerini aksatmaz. Diğer askerlere örnek olacak şekilde, onların bile yapamayacağı eğitimleri başarıyla yapar. Onun bu bitip tükenmek bilmeyen enerjisini ve başarılarını gören Çavuş ve askerler gözlerine inanamaz.

"Aylin arazi kıyafetleriyle geliyor, bir anda maymun gibi tırmanıp, duvarın öte yanına geçiyor, havada iki takla atıyor, yüksek çitin üstünden zıplayıp hiç değmeden çiti aşıyor, rüzgar gibi koşuyor, yılan gibi sürünüyor.

9 Kasım 1992'de ordunun fiziksel aktiviteler sınavını 279 puanla en yüksek değerlendirmeyi tutturarak, hem de rekor kırarak geçti ve ordudaki ilk "Başarı Sertifikası" nı bileğinin gücüyle kazandı." (S.245)

"16 Kasım 1992'de aldığı terfiyle, Yarbay Doktor Rodomisli, Reynolds Army Community Hospital'ın Psikiyatri Bölümü'nün başına getirilir. Başında bulunduğu bölümde, Körfez Savaşı'nda depresyon, uykusuzluk ve uyumsuzluk şikayetleriyle dönen askerler için, o güne kadar ordunun sadece Alaska'da kullanmış olduğu "Işık Terapisi" ni devreye sokar.

Gizli dosyası, en yüksek notlarla, başarılı sonuçlarla, çalışkanlığına, yardımseverliğine, zekasına ve uyumuna ilişkin övgülerle doluydu. Reynolds Army Community Hospital'da yaptığı grup terapilerden, kişisel tedavilerden, yönlendirme, yüreklendirme ve uyum sağlama programlarından, hazırladığı seminerlerden o kadar büyük başarılar elde etmişti ki, 1 Temmuz 1993 tarihinde Yarbay Doktor Aylin Radomisli'ye, Topçu alayının en yüksek nişanı olan "The Honorable order of Saint Barbara" nişanı ve beratı verildi." (S.246)

Aylin'in Işık Tedavisi yöntemi askerler üzerinde çok başarılı oluyordu. Hiçbir yan etkisi de yoktu. Tedavinin başarıları duyulmaya başlayınca ona dört bir yandan teklifler yağmaya başlar. "27 Nisan 1993'de Lawton Public School'da bu tedavi methoduyla ilgili bir eğitim düzenler. İki ay sonra, 19-20 Haziran'da California Üniversitesi'ne bağlı, San Diego School of Medicine'de, Işık Terapisi ve Biyolojik Ritimler üzerine yapılan seminere konuşmacı olarak katılır. 29 Haziran 1993'de Headquarters U.S. Army Medical Department'dan bir taktirname daha alır. Artık tüm mahalli gazeteler, Aylin'den ve uyguladığı ucuz, yan etkisiz ve son derece başarılı Işık

Tedavisi'nden bahsediyordu." (S.247) Aylin, yine parlamıştı... Işıltısı hiç azalmayan kutup yıldızı gibi.

İlk başta orada yalnızlık çeker. Tayibe'yi, Irene'yi, Laurie'yi, Mişel'i hatta Joe'yu bile özler.

Bulunduğu ortamda çok az kadın vardı. Bu nedenle de her şey erkekler için düşünülmüştü. Aylin için artık opera, müzik, müzeler, sergiler, galeriler, ahali butikler... birer hayaldi. Yıllarca temposunun, gürültüsünün, renginin farkına bile varmadan içinde yaşadığı şehri özlüyordu.

Irene bir hafta sonu Oklahoma'ya gelir ve Aylin ile birlikte çok güzel bir hafta sonu geçirirler. Irene, Aylin'i huzurlu ve mutlu görmüştü. Hatta Aylin hiç denecek kadar az içki içiyordu. İncecik olan vücudu, günlük eğitimler yüzünden forma girmiş, kasları kuvvetlenmiş, sırtı dikleşmişti.

" Aylin, sen asker olarak doğmalıymışsın. Öyle doğal bir halin var ki üniformanın içinde... Baban mı askerdi acaba?" diye sormuştu Irene.

" Büyük annemin babası askermiş. Benim çılgınlıklarımı biraz onun hallerine benzetirler," demişti Aylin. (S.248)

Joe, Aylin'i iki yıl içinde tek bir kere, Tayibe ile birlikte görmeye gelmişti. İlk Noel'di Nilüfer'de oğlu Mustafa ile birlikte ordaydı. Aylin, subaylara tahsis edilen evlerden birine yerleşmişti. Ordu, evli olanlara oldukça büyük bir apartman veriyordu. Aylin, Joe'yu ve ailesini bu lüks dairede ağırlar.

Joe daha sonra Aylin'in tüm yalvarmalarına rağmen Oklahoma'ya hiç gitmez. Aylin, kocasının ona kınılmasına hak verir. Çünkü şehrin göbeğinde yaşamaya alışık olan kocasına evi sattırıp Bedford'da dağın tepesinde bir villa aldırılmıştı. Sonra da onu oralarda yalnız bırakmıştı. Ama bu ayrılık sadece iki yıl içindi. Dönünce, vaktinin çoğunu Bedford'da doğanın kucağında geçirecekti. Belki de kızların terbiyesizliklerine bile hoşgörülü olacaktı.

Joe'nun Aylin'in başarılarına ve terfilerine ilgisi 1992 yaz sonu biter. Joe onu sadece West Hampton'daki evin satışı için arıyordu. Onun dışında karısını arayıp hatırını dahi sormuyordu. Kocasına ona ilgisiz davrandığı için Aylin de bu evin satışlarına yanaşmıyordu.

Aylin, uzun zamandır Joe'nun kendisine olan ilgisizliğinin farkındaydı. Yavaş yavaş onu kaybettiğini düşünüyordu. Tam o sıralarda Joe Aylin'e boşanmak istediğine dair bir mektup gönderir. Aylin, kötü bir rüya gördüğünü zanneder ve Joe'ya çok kızar.

Mektubu aldıktan bir kaç gün sonra hapishanede yatan mahkumlardan Teğmen Jones'un mide rahatsızlıkları başlayınca, tedavisi için Aylin'i görevlendirirler. Jones'da Nancy gibi hiç konuşmuyordu. Derdini resimlerle anlatıyordu. Aylin yine uzun ve de sabırlı çalışma ve uğraşlarından sonra Jones'un psikolojik rahatsızlığını çözer. Jones düşmana kahramanca saldırabilsin diye, ona içirilen bazı ilaçların yan etkisi altında kalmıştı. Bu nedenle sürekli karnı ve midesi ağrıyordu.

Aylin bu konu ile ilgili olarak görüştüğü Albay'a, bu bilgileri gerekli yerlere aktaracağını söyler.

Aylin'in Oklahoma'dan ayrılmasına üç hafta kala, kocası Aylin'e boşanma evraklarını yollar. Aylin ikinci bir şok daha yaşar ve evrakları imzalar. Hiçbir yerde bulamadığı ve telefonlara çıkmayan kocasına bunu pahalıya ödetmeye ve sonuna kadar onunla savaşmaya kararlıydı.

**

Aylin Fort Sill'den dönüşünü evde verdiği büyük bir davet ile kutlar. Bu davette New York'ta yaşayan bütün Türk ve Amerikalı arkadaşları, Tayibe ve Mustafa'nın arkadaşları, Hilmi dayı ile ailesi yani genç, yaşlı her kuşaktan dostları bulunuyordu.

Aylin bu, davette son derece neşeli ve mutlu görünüyordu. Üzüntüsünü hiç belli etmiyordu. Joe'yu ise film işinden dolayı seyahatte zannediyorlardı. Aylin, o gece kocasıyla arasının açık olduğunu bir tek Hilmi dayısına söyler. Hilmi dayısı Aylin'in durumuna çok üzülür.

Joe bu arada müşterek hesaları kapatmış, Aylin'in kredi kartlarını iptal ettirmişti. İki yıldır, adına kayıtlı mülklerin vergileri, aidatları da ödenmemişti. New York'ta olmadığı için, hastası da yoktu. Aylin, nakit sıkıntısı içindeydi. Bütün birikimlerini, servetini gayri menkullere yatırmıştı.

Irene'nin parlak fikri sayesinde Aylin ofisteki iki odadan birini kiraya verir ve böylece maddi yönden biraz olsun rahatlar.

Aylin günlük sosyal hayatını düzene koymuştu ve boşanma işini hiç düşünmüyordu. Zihninin uzak bir yerlerine iter. İşleri bu kadar olurlarına bırakmaması için hem Irene, hem de Laurie onu durmadan ikaz ederler. Sonunda Tony Ödülleri'nin dağıtıldığı bir gecede tanıştığı Felder'i aramaya karar verir.

"Joe, Aylin'in avukatının, yırtıcılığıyla ve davalarını üstlendiği kadınlara en iyi anlaşmaları sağlamasıyla tanınan Felder olduğunu duyunca irkilmişti ama, öte yandan

da rahat bir nefes almıştı. Aylin'in nihayet bir avukata başvurması, boşanmayı kabul etmesi demekti. Şimdi iş pazarlığı kalıyordu." (S.270)

"Joe, evin kendi üstüne olan ısınma ve çöp toplama anlaşmalarını da iptal ettirmiş olduğu için, ev buz gibiydi ve çöpler dağ gibi yığılmıştı bahçe kapısına. Yeni bir ısınma anlaşması imzalayabilmesi için, eski borçları ödemesi gerekiyordu. Kocasının eski borçları bile ödememişti. Aylin'in dönüşünü beklemeden, yatak odasındaki çift kişilik yataklarını ve evin duvarlarını süsleyen resimleri alıp götürmüştü. Aylin belki de kendini bu kadar çileden çıkaracak haksızlıklarla karşılaşmasaydı, başka türlü davranırdı. Ama Joe sanki bir sevgili edinen kendisi değilmiş gibi, üstelik düşmanca da davranıyordu." (S.270)

Aylin, Felder'in ofisine gidip, ona hem vekaletini, hem de talimatını verir. "Felder, parçala onu. Mahvet, yok et, bin pişman et" der. (S.271)

O kış ailesi Aylin'i yalnız bırakmadı. Hilmi dayısı ve Nilüfer sık sık Aylin'e gidip, orada kalıyorlardı. Ayrıca Betin de kızından dolayı çok sık New York'a geliyordu. Kızı Semra'nın bir oğlu olmuştu. Betin bu vesile ile hem kızını, hem torununu, hem de Aylin'i görüyordu. Kler'de Betin'le New York'a geldiği için Aylin'le görüşme şansına sahip oluyordu.

Nilüfer, New York'a her geldiğinde yanında mutlaka birini getirirdi. Bu kez de Salih isminde birini getirir. Nilüfer dağ başındaki o eve bir erkek gerektiğini düşünür. Salih, daha önce Ankara'da Nilüfer'in yanında çalışmıştı. Nilüfer de memnun kalmıştı. Salih, hem bahçeye, hem de evdeki bazı işlere bakıyordu. Salih'in tek derdi Toby idi. Salih'in ektiği çiçek tohumlarını eşelediği için ona çok kızılıyordu.

Aylin bir gün Betin'le buluşmak için İsviçre seyahatine çıkar. Toby'yi ise Salih ve Gail'e emanet eder. Toby'ye iyi bakmaları için onlara sıkı sıkıya tembih eder. Toby bir kaç gün ortadan kaybolunca Salih korkusundan eşyalarını toplayıp evden gider. Gail, eve gelince onu bulamaz. Bu arada Toby kir pas içinde eve gelir. Onu gören Gail sevinir.

Aylin seyahatten dönünce, köpek hikayesini dehşetle dinler ve köpeklere çok düşkün yeni bir hizmetçi bulması gerektiğini düşünür. Toby'ye bakması için Virginia adında bir kadını tutar. Virginia Toby'yi çok sever. Böylece Aylin'in içi rahat eder.

O günlerde, Fort Sill'den bir telefon gelir. Archibat P.Jones, hapisten kaçmıştı. Eğer Aylin'i ararsa onları haberdar etmesini isterler. Ama Jones, Aylin'i hiç aramadı.

“Felder’in Joe ile boşanma pazarlığı oldukça şiddetli geçti. Bu tür davaların uzmanı olan Felder, bütün marifetlerini kullandı. Ayrılmak isteyen Joe idi. Hayatında başka bir kadın olduğu için, kusurlu olan da Joe idi. Aylin’i iki yıl için Fort Sill’e gitti diye suçlayacaksa, bu suçlamayı iki yıl önce yapması gerekiyordu. O zaman rıza göstermişti ki, gidebilmişti karısı. Üstelik Joe da Oklahoma’ya kadar gitmişti. Aylin’in meslektaşlarına karısının seçimi ile ne kadar iftihar ettiğini belirtmişti. Sonra da hayatına genç bir kadın girmişti. Olağan, çok rastlanan bir durumdu, ama faturası ödenecekti çaresiz.” (S.273)

Joe, bir an önce boşanmak için, Felder’in önüne sürdüğü şartları kabul eder. Ama Aylin, boşanmayı yokuşa sürmek için, her seferinde yeni bir şart öne sürüyordu. Bu durumdan Felder’de sıkılır. Joe, Bedford’daki evi eşyaları ile birlikte, South Hampton’daki evi ve ofisinin üstündeki daireyi ve nakit para vermeyi de kabul eder. Aslında Aylin’in amacı para veya mal mülk değildi. Joe, Aylin’in onuru ve gururuyla oynamıştı. Onu çok üzmüştü ve şimdi sıra Aylin’de idi. Felder, Aylin’e o kadar çok kızmıştı ki, artık telefonlarına da çıkmıyordu.

Bir gün Nilüfer, Türkiye’den Aylin’i arar ve yanında bir misafir getireceğini söyler. Bu misafir Altan Kazova’ydı. Altan Kazova, Adana’da yaşayan, bir petrol şirketinin yönetiminden emekli olmuş bir tanıdıklarıydı.

Altan Bey, New York’a gelince Aylin’in evine yerleşir. Aylin ve Nilüfer’e her konuda yardımcı oluyordu. Her işlerine koşuyordu. Sırasında yemek bile pişiriyordu. Aylin, Nilüfer’e böyle bir misafir getirdiği için teşekkür bile eder.

Bir gün Nilüfer çantasındaki paraların eksik olduğunu fark eder. Evde, Aylin, Nilüfer ve Altan Bey’den başka kimse yaşamıyordu. Aylin, hemen Altan Bey’den şüphelenir ve şüphelerinde yanılmaz. Altan Bey’in evde olmadığı bir sırada Aylin, odasına girer, çekmecelerini, dolaplarını ve bavulunu karıştırır. Aylin, avulda ambalajlı açılmamış sabunlar, küçük gümüş tuzluk ve biberlikler, bir iki tane çatal bıçak ve ordu nişanlarını bulur. Aylin’in askerlik kemerlerini, çoraplarını da dolabın altına saklamıştı.

Altan Bey, elinde bir sürü paketle eve gelir. Aylin bir silahla karşısına dikilir. Çaldığı eşyaları ve paraları geri ister. Ama her şeyi geri verir. Hasta olduğunu ve kendisini polise vermemesi için ağlayarak Aylin’e yalvarır. Aldığı paranın karşılığında da çek yazar ve bavulunu toplayarak oradan ayrılır. Aylin ablasından, ne olduğu belirsiz insanları getirmemesini ister. Nilüfer’de getirmeyeceğine dair yemin eder.

**

Altan Kazanova'nın evden aşağılanarak kovulmasından sonra Aylin ve Nilüfer onun, bir telefon edip özür dileyeceğini, ya da tehdit edeceğini sanıyorlardı. Ama ondan hiç ses çıkmaz.

Bir gün Aylin'e A.P.Jones'un savunmasını yapacak olan avukattan bir telefon gelir. Aylin'den, raporunda sözünü ettiği bazı bulguları ortaya dökmemesini rica eder. Aylin'in kararlı tutumu karşısında onunla karşılıklı konuşmayı teklif eder. Avukat, Aylin'le buluşmak için Oklahoma'dan New York'a gelecekti. Fakat Aylin bu konudaki kararını değiştirmeyi düşünmüyordu.

“ Yılbaşına çok az zaman kalmıştı. Aylin, bir bunalımın eşiğinde olduğunu hissediyordu. Üstünde bir sürü baskı vardı. Bir yanda Joe'nun avukatı, diğer yandan Felder boşanma sözleşmesi imzalaması için dayatırken, bir de ordu avukatının baskısıyla karşı karşıya kalmıştı. ” (S. 281)

“ Aylin'in avukatları yanı sıra, ödenmesi gereken bir sürü vergi borçla da başı dertteydi. Boşanma kağıtlarını imzaladığı anda, eline yüklü bir para geçecekti. Birçok borcu anında kapata bilirdi. Ama eli varmıyordu bir türlü o imzayı atmaya. Irene'den Nilüfer'e kadar tüm çevresindekilerin baskısı onda ters tepkiler doğuruyordu sanki. Bu konuda domuz kesilmişti adeta. Neden böyle yaptığını soranları yanıtlamaz olmuştu. Hırçındı, yorgundu, karamsardı.” (S. 281)

İşte o esrarengiz telefonların ilki, Aylin'in en kırılgan olduğu bu günlerin birinde gelir. Telefondaki adam Aylin'e çok önemli bir şey söyleyeceğini anlatmaya çalışır. Ama Aylin çok kızar ve telefonu kapatır. Hastalarından biri olduğunu zanneder. Aynı kişi daha sonra yine arar ve Aylin'e kendisine çok dikkat etmesini söyler. Aylin, bu telefonu da ciddiye almayarak kapatır.

Daha sonra ablası arar ve durumu ablasına anlatır. Ablası bu adamın Joe'nun adamı olmasından şüphe eder. Nilüfer Aylin'e, “ ben Joe'nun yerinde olsaydım, gebertmişim seni şimdiye kadar,” der. (S. 284) Nilüfer'e göre Joe, Aylin ne istediye vermişti ve o hala kendini naza çekiyordu. Nilüfer, Aylin'e Tayibe'nin New York'a geleceğini haber verince, bu kadar kötü olay karşısında Aylin'in sevinebileceği bir şey çıkmıştı. Aylin, bu habere çocuklar gibi sevinir.

Aylin bu esrarengiz telefonları Irene'ya anlatınca, Irene hemen Jones'dan şüphelenir. Daha sonra da Altan Kazanova'dan şüphelenir. Irene yaptığı araştırmalar sonunda Jones'ın hücrelerinde olduğunu, Altan Kazanova'nın ise üç gün önce İstanbul'a gittiğini öğrenir. Bunları öğrenen Irene çok rahatlar.

Telefon sapığı Aylin'i iki kere daha aramış, yine kendine dikkat etmesini söylemişti ve bir daha aramamıştı.

Aylin her sene olduğu gibi evinde yine Noel partisi verir. Bu partiye başta ailesi olmak üzere birçok dost ve tanıdığı katılır. Bu Aylin'in son Noel partisi olacaktı.

23 Aralık 1994 günü, ertesi günkü Noel davetinin yemeğinin hazırlığı için Nuri ve karısı Şerife, bahçede dolma yapmak için pazı toplarken duvar dibinde bir yılan görür. Aylin eline aldığı odun ile yılanı öldürür. Şerife, kış günü ortaya çıkan yılanın hayra alamet olmadığını söyler. " Geleceği kadar geldi uğursuzluk, belkide yılan, sonun müjdecisiydi," der Aylin. (S.288) Her şeyde bir iyi taraf arardı mutlaka.

7 Ocak 1995 günü Aylin, New York'a gelen çocukluk arkadaşı Aylin Gönensay'la görüşür. Aylin Gönensay, Aylin'in evini Hoolywood filmlerindeki evlere benzetir. Tabiatı çok sevimsiz, evi de çok büyük ve ürkütücü bulur. İki arkadaş o günü birlikte geçirirler.

Aylin Gönensay o gece, Aylin'in evinden ayrılırken, " uzun soluk gövdeli, çıplak ağaçların çevrelediği dik yokuştan aşağı inerken, içinde nedenini bilmediği tuhaf bir korku, bir huzursuzluk vardı." Ne sevimsiz bir yoldu bu" diye düşünür. (S. 291)

Aylin son günlerde çok gergindi. İki gün sonra boşanma gerçekleşecekti ve Nilüfer dört gözle bu günü bekliyordu. Kardeşinin hem fiziki, hem de psikolojik olarak yıprandığını ve gözünün önünde eridiğini görüyordu. Nilüfer, Aylin için bu işkencenin bitmesini istiyordu. Nilüfer, kardeşine destek olmak için onun yanında kalıyordu. Aylin o gece Nilüfer'in odasına giderek boşanmaktan vazgeçtiğini söyler. Boşanma evraklarının hepsini yırtmıştı. Aylin Nilüfer'e, " Kaç gündür düşünüyorum. Bana bu kadar acı çektiren Joe'ya ve sevgilisine, be de biraz ceza etmeye karar verdim. Onlarda benim gibi üzulsünler, uğraşsınlar bakalım. İşlerini kolaylaştırmayacağım. Savaşa devam edeceğim" der. (S.292)

Nilüfer, bunu duyunca Joe'nun ve o kadının Aylin'e bir kötülük yapmasından korkar. O gece Aylin, gözyaşları içinde ablasının yanında uyur. Nilüfer " hayırlısı ne ise o olsun" der (S.293). Ama hayırlı şeyler olmayacakmış gibi bir his, bir sıkıntı vardı içinde.

10 Ocak günü Tayibe annesiyle birlikte Aylin'in ofisinde buluşurlar. Hep birlikte yemeğe çıkarlardı. Aylin'in hastası vardı ve Nilüfer beklerken Joe'yu arayarak Aylin'in boşanmaktan vazgeçtiğini söyler. Bunu duyan Joe, " Yaaa?" dedi buz gibi bir sesle. Uzun bir sessizlik daha oldu.

“Her şeye yeniden başlıyoruz demek ki.” Joe’nun sesi yılan tıslar gibiydi.

“ Biraz zaman geçsin, yine konuşuruz” dedi Nilüfer.

“Konuşma faslı bitmiştir. Şimdi başka bir yol düşünmem gerekecek” dedi Joe ve telefonu kapattı.(S.295) Bu telefon konuşmasından Aylin’in haberi olmaz.

Aylin boşanmaktan vazgeçmişti ve eğer bir gün ölürse hiçbir şeyin Joe’ya kalmasını istemiyordu. Bu nedenle yeni bir vasiyet yaptırır ve tek varisi olarak Tayibe’yi gösterir. Eğer bir gün Aylin’e bir şey olursa her şey Tayibe’ye kalacaktı.

17 Ocak 1995 günü Aylin, öğlene kadar Nilüfer’le birlikteydi. Öğleden sonra, Tayibe ile buluşur ve American – Turkish Socyiety’nin tertiplediği, Emre Gönensay’ın konuşma yapacağı yemeğe katılırlar. O gün Aylin yemekte hayli dalgın ve sessizdi. Kafası sürekli boşanma konusuydu. Joe’nun vereceği tepkiyi çok merak ediyordu. Ama Tayibe ile birlikte yine de güzel bir gün geçirir.

Akşama da bir opera gecesine katılmak üzere Timothy Childs ile dışarı çıkar. Aylin o gece çok neşeliydi veya öyle görünmeye çalışıyordu. Yine operada güzel bir gece geçirdikten sonra, Tim’in ısrarlarına rağmen, Aylin yanına köpeği Toby’yi de alarak gecenin o geç saatinde Bedford’daki evine gitmek üzere tek başına yola çıkar. Halbuki Tim ona, bu saatte tek başına o kadar uzun yola çıkmamasını söyler. Aslında Aylin bir şeye karar verdi mi onu kimse bu fikrinden caydıramazdı.

Ertesi gün Aylin’in Felder ile randevusu vardı. Aylin bu randevuya katılmaz. Akşam üzeri saat yedi buçuğa kadar Aylin randevusuna gelmeyince Felder buna çok kızar ve arayıp durumu Nilüfer’e bildirir. Nilüfer ve Tayibe de ondan bütün gün haber alamamıştı ve Aylin’i çok merak ediyorlardı. Eğer ondan haber alamazlarsa, ertesi sabah Bedford’a gideceklerdi. Nilüfer, Aylin’in böyle sorumsuzluklar yapmayacağını çok iyi biliyordu ve olanlar karşısında Nilüfer şaşkına dönmüş ve korkmaya başlamıştı.

“Akşam olmuştu. Aylin’den tıs yoktu! Aklımı kaçırmak üzereydim. Aylin’e kötü bir şey olmadıysa, önce onu bir güzel dövüp sonra da kurban kesecektim” diye düşünür Nilüfer.(S.306)

19 Ocak 1995 Perşembe günü, Aylin’in evine temizliğe gelen Virginia yolun ortasında Aylin’in arabasını görür. Toby de arabanın etrafında dolanıyordu. Virginia arabanın altında birinin yattığını görür. Eğilip baktığı zaman ise Aylin olduğunu görür. Aylin arabanın altında cansız bedeni ile yatıyordu. Aylin’in öldüğünü anlayan Virginia büyük bir şok geçirir ve çevreden yardım ister. Aylin’in ölümünü öğrenen Tayibe,

Nilüfer ve bütün herkes büyük bir şok ve üzüntü yaşarlar. Aylin gibi bir insanın öldüğüne kimse inanamaz.

Aylin'i en son gören Timothy Childs'dı. Onu sağ salim arabasıyla evine uğurlamıştı. Fakat Aylin evine gittikten sonra, ne ile karşılaştı, nasıl öldürüldü bunu kimse bilmiyordu. Bu cinayet olayının tek canlı tanığı, Aylin'in köpeği Toby von Schweir'di.

Bu cinayet olayı bugüne kadar çözülemedi. Çözüleceğini de hiç zannetmiyorum.

Aylin, 24 Ocak 1995 günü, yağmurlu bir günde "Calverton National Cemetery" de yani Amerikan ordusu'na mensup subayların kabristanlığında düzenlenen askeri bir törenle gözyaşları içinde toprağa verilir.

Aylin'in mezar taşına konacak olan sembolü Nilüfer, kızı Tayibe ile birlikte seçer. İkisi de Sufilerin ambleminde karar verirler. Çünkü kanatlar Aylin'in kişiliğine çok uygundu.

Nilüfer son gücünü Aylin'in gömülmesin de tüketir. Aylin gömülür gömülmez, yağmur durur, kapkara bulutlar dağılır ve güneş çıkar. Güneşe bakan Nilüfer orada yumuşak, dingin, huzurlu bir ışık görür. Ve o zaman çok sevdiği kardeşinin, Aylin'inin huzura kavuştuğuna inanır. Bu düşünce ile Nilüfer biraz olsun rahatlar. Kardeşinin dünyada bulamadığı huzuru ve mutluluğu orada bulduğuna inanıyordu.

Aylin'in Aile Çevresi

Babası

Aylin'in babası Cemal Bey, Ankara'da Devlet Demir Yolları'nda çalışan bir memurdu. Aylin'in doğması Cemal Bey'in ailesine şans getirir. Ankara garındaki bahçeli evlerinden, lüks bir apartman olan Sosyal Apartmanı'na taşınırlar.

Annesi

Aylin'in annesi Leyle Hanım'ın soyu, Giritli Deli Mustafa Naili Paşa'ya dayanıyordu. Leyla Hanım'ın annesi Melek Hanım Giritli Deli Mustafa Naili Paşa'nın oğullarından Hilmi Paşa'nın kızıydı.

Mustafa Naili Paşa, Girit valisi olarak bilindiği için tarihe "Giritli" ünvanıyla geçer. Gözü kara kahramanlıklarından ve başarılarından sonra 14 Mayıs 1853'te Sultan Abdülmecit tarafından sadrazamlığa atanır. Mustafa Naili Paşa, görevindeki hiddetinden ve doğruculuğundan dolayı sürekli görev değiştiriyordu. Mustafa Naili Paşa, hoşgörü kazanmış olmanın karşılığını göremeden gönül kırıklığı içinde ölür.

Mustafa Naili Paşa oğullarında Hilmi Paşa'dan yürüyecek bir sulbün, dört batın sonra kendi delişmen özelliklerini, sonsuz cesaretini, mücadelecı ruhunu ve keskin zekasını taşıyarak bir kız çocuğu olan Aylin'de yeniden vücut bulacağını ve bu kez genlerinin insanları mutlu etme çabasına seferber edileceğini bilebilseydi, hayata gözlerini büyük bir iç huzur ile kapardı.

Aylin'in anne tarafından soyu, çok kültürlü, soylu ve varlıklıydı. Aylin, Leyla Hanım'ın ikinci kızıydı. Leyla Hanım Aylin'i, Nilüfer'e can yoldaşı olsun diye dünyaya getirir. Leyla Hanım kızlarının ikisini de çok seviyordu ama Aylin bir başka seviyordu.

Nilüfer

Aylin doğduğu zaman Nilüfer yedi yaşındaydı. Aylin'in doğumu Nilüfer'in hayatına yenilikler getirir. Nilüfer o yıl ilkokula başlar. Ailecek lüks bir apartman katına taşınırlar. Nilüfer'in hayatındaki bu yenilikler ve güzellikler onu çok mutlu eder. Nilüfer, annesinin kendisine hediye ettiği Aylin'i bir ömür boyu sevip, koruyacaktır. Ama kızkardeşinin ölümüne engel olamayacaktır.

Hilmi Bayındırlı

Aylin'in dayısıdır. Hilmi Bayındırlı, birçok acentalıkları olan, ithalat ile uğraşan ve iyi para kazanan bir iş adamıdır. Kendi kurduğu işi büyütür ve varlık sahibi olur.

Hilmi Bey'in hiç çocuğu olmadığı için Aylin'i kendi kızı gibi severdi. Aylin'i üniversite okumaya dayısı ikna eder. Ayrıca Aylin'in ticaret okumasını ve kendi işlerinin başına geçmesini istiyordu.

Hilmi Bey de Nilüfer gibi, Aylin'in hem iyi gününde, hem de kötü gününde hep yanında olan ve ona destek veren kişilerdendi.

Aylin'in Okul Çevresi

Betin

Sosyal Apartmanı'nda Aylin'in en yakın arkadaşıydı. Aylin, Betin'den iki yaş büyüktü. İkisi de Nilüfer'i bir Tanrıça gibi görürdü. Nilüfer onlara öl dese ölebilirdi. Fakat Aylin de Betin'in efendisiydi.

Nilüfer okumak için İstanbul'a gidince Aylin'le Betin'in arkadaşlığı dahada ilerler. Betin, Aylin'in adeta can yoldaşı olmuştu. Aralarında hiç su sızılmıyordu. Kardeşten de yakın iki arkadaş olurlar.

Aylin, İlkokul'dan mezun olunca İstanbul'daki Amerikan Kız Koleji'ne gönderilir ve Betin'le yolları ayrılır. Aylin Lise ikiye geldiğinde yıllarca ayrı kalan can dostlar yine karşılaşır. Betin, aynı okulun lise hazırlık sınıfına başlar.

Betin, çocukluğundaki tombul kız değildi. Zayıflamış ve güzel bir kız olmuştu. Ayrıca Betin'in iki arkadaşı daha vardı. Ankara Koleji'nden birlikte geldiği Feride ve kolejin hazırlık sınıfında tanıştığı Kler. Dördü de kısa sürede çok yakın ve samimi arkadaş olurlar. Aylin'in yıllar içinde sınıf arkadaşlarıyla yolları ayrılacak ama Betin, Kler, Feride üçlüsünden ömrü boyunca asla kopmayacaktır.

Erkan Mermerci

Aylin'in hayatının ilk flortü ya da ona aşık olan ilk genç, Erkan Mermerci idi. Aylin o sıralar on beş, on altı yaşlarındaydı.

“ Amerikan Kız Koleji'nin tarih ve coğrafya öğretmenleri her yıl yurt içine bir iki gezi düzenlerlerdi. Öğrencilerle yurdun değişik bölgelerini tanıtmak için düzenlenen bu gezilere katılım büyük olurdu. Civarındaki arkeolojik kentler nedeniyle İzmir'e sık sık gidilirdi. Aylin'de genellikle bu gezileri kaçırmazdı. Lise bire geçtiği yıl okulla

birlikte gittiği İzmir'den Erkan Mermerci'nin arabasında dönünce Leyla Hanım küçük dilini yutuyordu. Nilüfer'in güzelliğinin pırıltısından ve onun peşinde koştuktan, serpildiğini hiç fark etmediği çilli kızı demek büyümüş, güzelleşmiş ve bir flört bile edinmişti." (S.49)

Erkan Mermerci ile bir iki yıl flört döneminden sonra Aylin onu terk eder.

Alev Güran

Aylin, Erkan Mermerci'den sonra Alev Güran ile flört eder. Alev, kolejın mühendis mektebinde okuyordu. O da Ankaralı idi. Alev'in beyaza yakın sarı saçları ve çok açık renk gözleri vardı. Aylin ve Alev yanyana geldiklerinde İsveçli bir çiftte benziyorlardı. Aylin, bir süre sonra ondan da ayrılır.

Londra Çevresi

Engin Baraz

Aylin Londra'ya gelince Nilüfer'in ısrarlarıyla, Aziz'in üniversiteden tanıdığı Türk gençleri evlerine davet eder. Bunlardan biri de Londra Üniversitesi'nde okuyan Piyale Fabrikaları'nın ortağının oğlu olan Engin Baraz'dır. Engin Aylin'le tanışır ve ondan çok hoşlanır. Bir hafta sonra onu tiyatroya ve akşam yemeğine davet eder. Sun Beam Alpine arabasıyla Aylin'i evinden almaya gider. Aylin son derece şık ve pahalı bir elbise giyer. Genç öğrenci bu şıklık karşısında şaşırır. Tiyatro'dan sonra Soho'da bir İtalyan lokantasına giderler.

Engin Baraz, yanındaki bu şık ve sofistike genç bayana, cebindeki parayı hesaplayarak pahalı şaraplardan birini ısmarlar. Bütün gözler Aylin'in üzerindeydi. Aylin Vogue dergisinin sayfalarından fırlamış gibiydi. O gecedan sonra Engin, Aylin'i bir daha aramaz. Çünkü Aylin'in Jaguar ve Rolls Royce'lara layık bir sofistike bayan olduğunu düşünür.

Paris evresi

Şeyh Ben Tekkouk Senusi

Aylin'in ilk kocasıdır. Libya prenslerindendir ve kırk altı yaşındadır. Aylin'le Paris'te tanışır ve bakışlarıyla Aylin'i kendine aşık eder. Aylin'e göre Senusi sırlarla dolu, hiç çözemediğı bir insandı.

Aylin bir süre sonra Senusi ile evlendiğıne pişman olur. Onunla boşanmanın yollarını arar. Ablası Nilüfer ve eniştesi Aziz'in yardımı ile Senusi'den kurtulur.

Polat Saran

Polat, Türkiye'nin ünlü armatörlerinden birinin oğluydu. Galatasaray Lisesi'ni bitirdikten sonra Paris'te Sarbonne Üniversitesi'ne gider. Orada ticaret hukuku tahsili yapıyordu.

Aylin İstanbul'a tatile gittiğı sırada Polat'la tanışır. İkisi de birbirine aşık olur. Aylin'in evli olduğunu bile bile ikiside yasak bir aşk ilişkisi yaşarlar. Aylin ve Polat, Paris'e gittikten sonra da gizli gizli buluşurlar. Aylin bu güne kadar hiç yaşamadığı ve tanımadığı duyguları Polat'la birlikte yaşar. Gerçek aşkı ondan öğrenir.

Polat, Aylin'in hayatını değiştirir. En azından Senusi ile yaptığı yanlış evliliğın farkına varır.

İsviçre evresi

Jean Pierre Egger

Aylin, yatay geçiş yaptığı Lozan Üniversitesi'nde Jean Pierre ile tanışır. Jean Pierre bir fizik asistanıydı. Aylin en çok fizik dersinde zorlanıyordu ve Jean Pierre ona Fizik dersinde yardımcı olur.

Jean Pierre, fasulye sırığı kadar ince ve uzundu. O, bir fizik dahisiydi. O yaz Jean Pierre yanına Aylin'i de alarak arabasıyla birlikte İstanbul'a gelirler. Birlikte Anadolu'yu keşfe çıkarlar. İzmir, Ege ve Akdeniz kıyılarını dolaşırlar. Aylin J.Pierre çok iyi anlaşılan iki dost idi. J.Pierre Anadolu'nun güzelliklerine hayran kalır.

İsviçre'ye döner dönmez ise Aylin'e evlenme teklif eder. Aylin'i çok seviyordu. Tabii Aylin de onu. Aylin, kendisine yapılan evlenme teklifini kabul eder ve Jean Pierre ile ikinci kez bilerek ve isteyerek dünya evine girer.

Jean Pierre ve Aylin beş yıl mutlu bir evlilik hayatı yaşarlar. Fakat Jean Pierre Los Almos'daki bir Nükleer Araştırma Merkezi'nden geri çeviremeyeceği bir teklif alınca, Aylin'de asistanlığını yapmak üzere New York'a gidince evlilikleri biter ve bir süre sonra ikisi de boşanır.

Toby von Schweir

Aylin'in Hilmi dayısının arkadaşıdır. Aylin Cenevre'de üniversite okumaya karar verince dayısı onu Toby von Schweir'in evine yerleştirir. Toby'nin Aylin'e birçok iyiliği dokunur.

New York Çevresi

Azim ve Zeynep Tarzı

Aylin'in New Rochell'de tanıştığı Afganistan'lı meslektaşı Azim'in karısı Zeynep, Aylin'in çocukluk arkadaşı idi.

Aylin, onlarla tanıştıktan sonra evini değiştirip onların evinin yanına taşınır. Aylin, onların vasıtası ile Paswak'la tanışır. Aylin, Paswak'la yaşadığı büyük aşkı uğruna kaç kez işini bırakıp onun peşinden gitmek istediye de, Azim ve Zeyne ona her zaman engel olurlar. İkisinin de Aylin'e manevi olarak çok büyük yardımları ve destekleri olur.

Hatta, bir süre sonra kocası ile sorunları ortaya çıkınca, Zeynep kocasından boşanır ve Aylin de Zeynep'e her konuda destek çıkar. Zaman içerisinde birbirlerini seven iki dost olurlar.

Mişel Radomisli

Mişel'le Aylin'i Zeynep tanıştırır. Mişel, Aylin'i görür görmez aşık olur. Mişel, Türkiye'de yetişmiş bir Yahudi idi. Psikoloktu. Eşinden bir yıl önce boşanmıştı. Dokuz ve on yaşlarında Timothy ve Greg adında iki oğlu vardı.

Mişel ve Aylin aynı kolej mezunuydu. İkisinin de kolejden birçok ortak arkadaşı vardı. İkisi de birbirine aşıktı ve çok iyi anlaşıyorlardı. İki ay gibi kısa bir sürede evlenirler.

Bu evliliğinde çok istemesine rağmen bir türlü çocuk sahibi olamaz. Aylin sürekli düşük yapıyordu ama çok mutlu bir evliliği vardı. Bir süre sonra evlilikleri monoton bir hal alınca, yine Aylin'in çıkardığı gereksiz bir problem yüzünden evlilikleri çatırdamaya başlar. Yaşanan bazı olumsuzluklardan dolayı da, her ikisi de

bunu gurur meselesi yapar ve bu evlilik de hem gurur, hem de inat uğruna sona erer. “ Mişel’le Aylin tam olarak hiçbir zaman ayrılamadılar. Yıllar sonra boşandıktan, ofislerini ayırı, her ikisi de başkalarıyla evlendikten sonra bile, haftada bir kere buluşup öğle yemeği yiyecekler, birbirlerine eşlerini tanıştıracaklar ve tüm dertlerini ve sevinçlerini hep birbirleriyle paylaşacaklardı. (S.141)

Tayibe

Nilüfer ve Kasım Gülek’in kızıdır. Kasım Bey, Tayibe’nin öğrenimine yanlarında devam etmesini söyleyen Aylin ve Mişel’in teklifini hemen kabul eder. Tayibe, hem çok sevdiği teyzesinin yanında olacaktı, hem de yabancı dil öğrenecekti. Tayibe, çok akıllı ve zeki bir kızıdır.

Tayibe, beşinci sınıfı bitirir bitirmez New York’a teyzesinin ve Mişel’in yanına gelir. Orada Marymount School’a kaydedilir. Tayibe’nin notları çok yüksekti ve çok disiplinli çalışırdı. Bunu eniştesi ve teyzesine borçluydu.

Tayibe’nin teyzesiyle olan ilişkisi zamanla ana-kız ilişkisine dönüşür. Teyzesine, annesine hiç olmadığı kadar yakındı. Aylin de Tayibeyi öz evladı gibi seviyordu.

Tayibe, teyzesinin hayatına Mişel’den sonra giren ve onunla evlenen Joe Cates’i de çok sever. Aylin’in Joe ile evlendiği 1987 yılında Tayibe Harvord Üniversitesi’ne başlar. 1987 Tayibe için yeniliklerle ve heyecanlarla dolu geçer. Yeni bir okul, yeni bir ev, yeni arkadaşlar, yeni bir aile. Tayibe, Joe’nun çocukları arasında en çok Philip’i ve Alex’i sever. Philipi akıllı ve şeker buluyordu. Alex ise, koruması altına aldığı küçük kardeşi gibiydi.

Nuri

Önceleri Nilüfer’in Ankara’da Bahçelievler’deki evinde hizmetkardı. Tayibe dokuz yaşında dil kursu için ilk defa New York’a gittiği zaman Nuri ile birlikte gider. Kurs bitince Tayibe geri döner ama Nuri, Aylin’lerin hizmetkarı olarak orada kalır. Nuri, Aylin ve Mişel’i çok seviyordu. Aylin’in ömrünün sonuna kadar yanında olacak kişilerden biri de Nuri’dir. Nuri, Aylin Joe ile evlendikten sonra da evlerinde hizmetkar olarak çalışır. Bu arada Nuri, Türkiye’de Şerife isimli bir kadınla evlenir ve Şerife’de Aylin ile Joe’nun evinde ev işlerine bakar.

Leyla ve Ivan

Aylin ve Mişel’le aynı apartmanda oturuyorlardı. Ivan, Mişel’in kolejden sınıf arkadaşıydı. Hemen hemen her gün görüşüyorlardı.

Aylin, kendisinden altı yedi yaş büyük olan Leyla ile çok iyi anlaşıyorlardı. Birbirlerinin dert ortağıydılar. Hatta Aylin ve Mişel kavga ettikten sonra, her ikisi de onları barıştırmak için ellerinden geleni yaparlar ama tüm çabaları boşa çıkar.

George Kroner

Hilmi dayının av arkadaşıydı ve yaklaşık yetmiş yaşındaydı. “Şık, zarif, hoşsohbet ve Macar asıllı bir beyefendi. Üstelik, güzel kadınlardan hoşlanan bir çapkındı. Aylin’i görünce feleğini şaşırdı. Pek ender rastlanan bir mücevher bulmuş gibi oldu. Hem bir manken kadar hoş ve alımlı, hem de kültürlü, zeki ve meslek sahibi bir genç kadın vardı karşısında. Kroner, dünyayı Aylin’in ayaklarına sermeye hazırды ve bunu da hiç saklamadı.” (S.142)

Aylin, George Kroner ile dayısı vasıtası ile tanışır. Aylin, onunla tanıştığı sırada Mişel’le dargındı. Aylin, George ile çok iyi iki dost olur. Sık sık birlikte seyahatlere çıkar. Bu dostlukları da bir ömür boyu devam eder.

Timothy Childs

Robert Koleji Mezunları Derneği’nin mütevelli heyetinin üyelerinden biriydi. Düzenlenen bir dernek gecesinde Aylin’le tanışır ve ondan çok hoşlanır. Timothy Childs da, George Kroner gibi Aylin’in yaşlı hayranlarından biri olur. Sık sık birlikte opera galalarına giderler.

Aylin onunla birlikteyken prensesler gibi gezip, prensesler gibi ağırlanıyordu. Opera’ya gittikleri gece Aylin’i limuziniyle evinden alıyor, yemeklerini operanın restoranında, ilk iki perde arasında yiyorlar, tatlılarını ikinci ve üçüncü perde arasına ya da temsil sonrasına bırakıyorlardı.

Joseph Cates

Joseph, bir film yapımcısıydı ve bir Yahudiydi. On altı yaşındaki kızı Alex sorunluydu. Bir psikiyatrin yardımına ihtiyacı vardı. Joe’nun bir doktor arkadaşı ona Aylin’i önerir ve onları tanıştırır. Joe, Aylin’i ilk gördüğünde bir manken ya da sinema yıldızı zannetmişti. Onu çok hoş, şık ve alımlı bulur.

Joe, iki kez evlenip, boşanmıştı. İlk karısından Philip isminde bir oğlu, ikinci karısından ise Valerie, Phoebe ve Alex isminde üç kızı vardı.

Alex’in tedavisi sırasında Joe ve Aylin’in arkadaşlı ilerler ve aşka dönüşür. Daha sonra evlenmeye karar verirler ve Aylin 1987 yılında dördüncü ve son kez dünya vine girer.

Aylin, bu evliliğinde de başta mutlu olur ama sonra problemler ve sorunlar çıkmaya başlar. Joe'nun onu mutlu edeceğini zannediyordu ama aradığı mutluluğu bulamaz.

Alex

Alex, Joe'nun küçük kızıydı. On altı yaşındaydı ve zihinsel özürlüydü. Tam anlamıyla geri zekal değildi ama normal de değildi.

Alex, babasından gördüğü ilgi ve sevgiye rağmen annesinin eksikliğini hep hissetmişti. Alex'le tanışan Aylin, onu kısa sürede tedavi eder. Bu tedaviyi önce onun dostu olarak ve sonra da güvenini kazanarak yapar.

Alex, belki zihinsel özürlüydü ama Aylin'e göre çok akıllı bir kızdı. Alex, Aylin'in desteğiyle bir plakçı dükkanında bile çalışmaya başlar ve böylece kendine olan güveni artar. Alex'de babası gibi Aylin'e hayrandı. "Alex hayatta hiç kimseye güvenmediği kadar, önce Aylin'e sonra da onunla yakından ilgilenen, onu kendi arkadaşlarıyla tanıştıran, toplantılara, eğlencilere davet eden, dertlerini dinleyen Tayibe'ye güveniyordu" (S.163)

Phoebe

Joe'nun kızıydı. Aktör Kevin Kline ile evliydi. Phoebe, sinema dünyasında kendine yer edinmeye çalışan, televizyon dizilerinde rol alan küçük çapta bir oyuncuydu.

Phoebe Aylin'le tanıştığı günlerde, "Dantel" filmindeki başarısının getirdiği gururla doluydu. Phoebe, Aylin'i hiç sevmemişti. Çünkü onun, babasının parasının peşinde olduğunu düşünüyordu. Kocasını Kevin, bile Aylin'e daha sıcak davranıyordu.

Valerie

Valerie de, Joe'nun kızıydı. Valerie, Colombia Üniversitesi'nde sanat tarihi üstüne master yapıyordu ve tiyatro oyunculuğuna soyunmuştu. Fakat rolleri almakta zorlanıyordu.

Kocasını Darell ise bir reklam şirketinde başarılı bir sanat yönetmeni olarak çalışırken, ressam olmak düşüncesiyle istifa eder. Fakat resimleri çok satmıyordu. Joe, para sıkıntısı çeken, genç karı kocaya maddi yönden destek olur.

Valerie de Aylin'den hiç hoşlanmamıştı. İki kızkardeş Aylin'e düşmanca bir tavır alırlar. Onların bu tavırları sayesinde Aylin, hem evliliğinden, hem de hayatından olur.

Irene

Aylin'in eski hastalarındandır. Irene iyileştikten sonra Aylin onu yanına sekreter olarak alır. Irene sekreterlikten çok Aylin'in para işlerini düzenlerdi. Irene, Aylin'i bir abla, bir anne, bir arkadaş gibi sevmektedir. Aylin'in iyi gününde de, kötü gününde de yanında olmuştur.

Laurie

Aylin'in tedavi ettiği hastalardandır. Irene'dan sonra gelen ikinci yakın dostudur. Laurie, Aylin'i tapınma derecesinde sevmektedir. Çünkü, Aylin'e hayatını borçluydu.

Laurie, bir Yahudiydi. Tam on iki kez intihara teşebbüs etmiş ama başarılı olamamıştı. Aylin kendine has metotlarıyla uyguladığı tedavisiyle, Laurie'yi hayata kazandırır. Zamanla ikisi de bütün dertlerini paylaştıkları iki can dostu olurlar.

Rahibe Nancy

O da bütün doktorların ümitsiz gözüyle baktığı fakat Aylin'in iyileştirdiği hastalardan biriydi.

Nancy İskoçya'lydı. On dört çocuklu bir ailenin beşinci çocuğu idi. Asıl adı Mary'ydi. Nancy, dört yıldır konuşmuyordu. Tek bir kelime bile söylememişti. Tedavisi için Kilise ona bir yıl daha vermişti ve psikiyatri seanslarının parasını ödeyecekti. Radomisli'nin tedavisi de netice vermezse Rahibe Nancy evine gönderilecekti.

Aylin, onu konuşturmak için neredeyse bir yıla yakın bir zaman harcar. Hem de hiç bıkmadan ve usanmadan. Onun gibi bir hastayı ilk defa görüyordu. Ama keskin zekası ve iradesi bu olayı da çözer ve Rahibe Nancy'yi konuşturmayı başarır. Aylin, Nancy ile de yakın iki dost olur.

Oklahoma Çevresi

Archibald P. Jones

Ford Sill hapishanesindeki mahkumlardan biriydi. Azılı bir katildi. Son zamanlarda ortaya çıkan mide rahatsızlıklarından dolayı onu tedavi etmesi için Aylin'e teslim ederler.

Aylin'in karşısına yine konuşmayan bir hasta çıkmıştı. Aylin onu Kuzuların Sessizliği filimindeki Hannibal'a benzetir. Jones derdini resim çizerek anlatıyordu.

Aylin, Jones'un probleminin ne olduğunu anlayabilmek için gece-gündüz çalışır. Sonunda ordunun askerleri denek olarak kullandığı sonucuna varır. Yani Jones'un mide

ağrılarının sebebi düşmana kahramanca saldırabilsin diye ona yutturulan bazı ilaçların yan etkileriydi.

Aylin'in öğrendiği bu bilgi, belki de onun hayatına mal olan bir bilgiydi.

SON SÖZ

Bu kitabı baştan sona kadar okuyup, en küçük ayrıntısına kadar inceleyen bir kişi olarak, Aylin'in öldürülmesine açık ve net olarak iki olaydan birinin sebep olduğunu düşünüyorum. Öldürülmesi diyorum, çünkü bana göre Aylin öldürüldü. Aylin'in öldürülmesine ya orduda edindiği gizli bilgiler, ya da Joe ile boşanmakta gösterdiği inatçılığı sebep oldu.

Kendi kafamda Aylin'in hayatının kritiğini yaptığımda, keşke Aylin hiçbir zaman Joe ile evlenmeseydi diyorum. Keşke Mişel ona sahip çıkıp, evliliklerini sürdürseydiler. Çünkü Aylin'in hayatının tüm olumsuzlukları, meslek hayatı hariç, Joe ile evlendikten sonra başlar. Orduya bile Joe ve ailesinin olumsuz tutumundan dolayı katılır. Joe olmasaydı belki de Aylin orduya katılmayacaktı. Belki de bugün yaşıyor olacaktı. Bazen de bu Aylin'in kaderi ve alın yazısıydı diye düşünüyorum.

Sonuç olarak, Aylin gibi iyi kalpli, zeki, akıllı, mesleğinde çok başarılı ve verimli olmuş bir insanın bir hiç uğruna ölmesine çok üzuldüm. Aylin gibi başarılı bir insanın bu ölümü hak etmediğini düşünüyorum.